

ಅಧ್ಯಯನ - 9 Study IX

ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ಆತ್ಮದ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನ, ಸಾಕ್ಷಿ ಹಾಗೂ ಮುದ್ರೆ

The Baptism, Witness and Seal of the Spirit of Atonement

ಆತ್ಮನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವು ಏಕಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ – ಮೂರು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ – ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನದ ಮಹತ್ವ – “ಪರಿಶೋಕ ರಾಜ್ಯದ ಬೀಗದ ಕೈ” – ಎಲ್ಲಾ ದೇಹಗಳ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮನ ಮತ್ತೊಂದು ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನದ ವಾಗಾನವಿದೆ – ಅದರ ಮಹತ್ವ – ಆತ್ಮನಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ – ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿ – ಅದರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ – ಅದಿಲ್ಲದ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ – ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಯಾಗಿಗೂ ತಿಳಿಯದು – “ಈ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಂದು ನಾನು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತೇನೆ” – ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? – ಸೇವಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಗಳಂಟು – ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿ – ಆತ್ಮನಿಂದ ಪವಿತ್ರ ಗೌಳ್ಳಿಸುವುದು – ಆತ್ಮನ ಮುದ್ರೆ – ಅದು ಮುದಿಸುವ ವಾಗಾನ – ವಿಮೋಚನೆಯ ದಿನದ ವರೆಗೆ – ಅತ್ಯಾನ್ತದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು – ಮತ್ತು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

“ದೇವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆತ್ಮವು ಬಲ, ಪ್ರೀತಿ, ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ಆತ್ಮವೇ ಹೊರತು ಹೇಡಿತನದ ಆತ್ಮವಲ್ಲ” (2 ತಿಮೋ. 1:7) “ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದ ಹಬ್ಬವು ಬಂದಿರಲಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಏಕಮನಸ್ಸಿಳ್ಳವರಾಗಿ ಕೂಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತೋಂದು ಎಂಬಂತೆ ಫಕ್ಕನೇ ಆಕಾಶದೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಶಬ್ದವುಂಟಾಗಿ ಅವರು ಕೂತಿದ್ದ ಮನಸೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ಅದಲ್ಲದೆ ಉರಿಯಂತಿದ್ದ ನಾಲಿಗೆಗಳು ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕೂತುಕೊಂಡವು. ಆಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ಭರಿತರಾಗಿ ಆ ಆತ್ಮ ತಮ ತಮಗೆ ನುಡಿಯುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು” – (ಅ.ಕ್ರ. 2:1-4).

ಸುವಾತಾರ ಸಭೆಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನವು ಆತ್ಮಂತ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ದಿನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನು ಅಂದಿಗೆ ಐವತ್ತು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಲ್ಪಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮೂರ್ಚಿಸಿದ ತನ್ನ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ತೋಡಿಕೊಂಡವನಾಗಿ ನಮಗಾಗಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ವಾಹಾ ರ್ಯಾಜಕನಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನೆಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ: ತಂದೆಯು ಸಹಾ ಈ ತಾಗದ ಬಲಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಅಮೋಸ್ಲರುಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು, ತಂದೆ ದೇವರನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿ ಆತನ ಮಕ್ಕಳಾಗುವ (ಯೋಹಾನ 1:12) ಅಭಿಲಾಷೆಯಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದ ಈಗ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟಿದ್ದಾರೆ – ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ದೇವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ (ಪುತ್ರ ಪದವಿಗಾಗಿ) “ದತ್ತ ಸ್ವೀಕಾರದ ಆತ್ಮ” (Spirit of adoption) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಇಂಥಾಗಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಫಣನೆಯು ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಯತ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಅಮೋಸ್ಲರುಗಳು ಹಾಗೂ ನಂಬಿಗಸ್ತರು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು, ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಆತ್ಮನು ಅವರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇದರ ಒಂದು ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಕಟನೆಯೂ ಉಂಟಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಅವರು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ರುಜುವಾತನ್ನು

ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಅವರಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಂತರ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ನಂಬಿಗಸ್ತರಿಗೂ ಸಹಾ, ಹಾಗೂ ದೇವರು ಸಭೆಯವರನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೂ ತ್ರಿಸ್ತನ ಸಹ ಬಾಧಸ್ತರೂ ಆಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ತಂದೆಯ ಮತ್ತು ಮಗನಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತೀರಾ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವು ಅವರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಇಳಿದು ಒಂತು ಎಂಬ ಸತ್ಯವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ, ಅದು ಪ್ರಭಾವವು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಇದು ದೇವರ ಪ್ರಭಾವವೂ, ಶಕ್ತಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ ಆತನ ನೂತನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆದು ಇದು ಅಮೋಸ್ಲರ ವಿವಿಧ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತಲಾಂತುಗಳ ಈ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಉಜ್ಜೀವಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು, ಜುರುಕುಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು ಮತ್ತು ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡವು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವು ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ‘ವರಗಳನ್ನು – ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವರಗಳನ್ನು’ ನೀಡಿದನೆಂದು ಅಮೋಸ್ಲನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ (ಎಥೆಸ 4:8; ಶೀತಕನೆ 68:18 ನೋಡಿ). ಆತನ ಸ್ವಂತ ಜೀವದ ಮಹಾ ದಾನವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ

ಸಮಸ್ತ ಲೋಕದ ವಿಮೋಚನಾ ಸಾಫಲ್ಯನೆಯ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತೆತ್ತಾಗಿದೆ - ಈಡುಬಲಿಯಿಂದ ವಿಮೋಚನೆ ಹೊಂದಿದ ಅಸಂಖ್ಯಾತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ‘ಚಿಕ್ಕಹಿಂಡು’ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಆತನ ಜೊತೆವಾರಸುದಾರರಾಗಿ ಮತ್ತು ಆತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಸಂಗಡಿಗರಾಗಿ ನೀಡಲ್ಪಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಚಿಕ್ಕಹಿಂಡಿನ ಆಯ್ದೆಯು ಈಗಳೇ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಶತ್ತಮು ದಿನದಲ್ಲಿ ದೃವಾಶೀವಾರದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಇವರುಗಳು ಸಹಾ ಕಾಯ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಾನ್ಯತೆಯ ಸಮಯ ಇದೀಗ ಬಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ಆತನ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಪಾಲು ಕೊಡುವಿಕೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಸಂಧಾನ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ; ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಪಾಟಿಗಳಿಂದಾಗಲೇ ಅನ್ಯರಂದಾಗಲೇ ಅರ್ಥವಾ ಸೇವಕರೆಂದಾಗಲೇ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವರು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಪರಲೋಕದ ವರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪವಿತ್ರತ್ವನು, ಅದರ ಬುಗ್ಗೆ ಅರ್ಥವಾ ಮೂಲನಾದ ತಂದೆ ದೇವರಿಂದ ಉಕ್ಕಾವ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಭಾವವು. ಪವಿತ್ರ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಸುರಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪರಂತು, ದೇವರ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಆಶೀರ್ವಾದವೂ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವ ಮತ್ತು ಮುಂದೆಯೂ ದೊರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆತನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೇತ್ರನು, ಪವಿತ್ರತ್ವ ಸ್ವೀಕಾರ್ಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಮಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡುವವನಾಗಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನು ತಂದೆಯದು ಮತ್ತು ಮಗನದು “ಆತನ (ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು) ದೇವರ ಬಲಗ್ಗೆಯಿಂದ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಗ್ಧಾನವಾಗಿದ್ದ ಪವಿತ್ರತ್ವ ವರವನ್ನು ತಂದೆಯಿಂದ ಹೊಂದಿ ನೀವು ನೋಡಿ ಕೇಳುವುದನ್ನು ಸುರಿಸಿದ್ದಾನೆ” (ಅ.ಕ್ರ. 2:33) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ಪವಿತ್ರತ್ವನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಒತ್ತಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಭೆಯ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಿಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಕರ್ತನ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನೀತಿನಿರ್ಣಯದ ಯಾವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿದ್ದಾಗೂ, ಅನೇಕ ನಿಷ್ಪಾವಂತ ಕ್ರೀಸ್ತಸ್ಥಾರಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಆದರೆ ತಪ್ಪಾದ ಹಾಗೂ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವನ್ನು ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅರಸ್ ಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನಿಶ್ಚಯಮೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಂಥಾಃ ನಿರೀಕ್ಷಿಗಳು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನೀಡಿರುವ ಯಾವುದೇ ವಾಗ್ಧಾನಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಅಸಮರ್ಥನೀಯ ವಾದುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ದೃವಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಇದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಮೂರು ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನದ ಮತ್ತು ಇವುಗಳ ಅಗತ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈ ಮೂರೂ ಒಂದೇ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನದ ಭಾಗಗಳಾಗಿ (1) ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನ (2) ಪಂಚಾಶತ್ತಮು ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನ (3) ದೇವರ ಮಗನಿಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಅನ್ಯನಾದ ಕೊನೆಂಳ್ಯನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನ. ಈ ಪವಿತ್ರತ್ವ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವನ್ನು ನಾವು ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಸೋಣ :

(1) ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಪವಿತ್ರತ್ವ ಸ್ವಾನವು ಆತನ ದೃವಿಕ ಶಕ್ತಿಂಂದು ಪಾಲುದಾರ ನಾಗುವಂತೆ ಆತನಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆತನು ಒಬ್ಬ ದೇವರ ಪಾರುಪತ್ರನಾಗಿರಲು ಮತ್ತು ಆತನ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಅಶ್ಯಂತ ನಿಷ್ಪಯುಳ್ಳವನಾಗಿರಲು ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾ ಇದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಅಂಥಾಃ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಕಟನೆಯು, ಆತನನ್ನು ಮಾನ್ಯಮಾಡುವುದು ಸಹಾ ಇತರರು ಆತನನ್ನು ದೇವರಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಸಲು ಸದಾ ಇದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಟನೆಯಿಂದರೆ ಪರಿವಾಳವೂ, ಪ್ರಕಾಶವೂ ಆತನ ಮೇಲೆ ಇಳಿದು ಬಂದುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ದೇವರ ಕೃಪೆಯಾದ ಈ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ಕಣಳಿರೆ ಕಂಡವರು ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ದೃವಕೃಪೆಯು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತೇಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾಂಪ್ಯಾನ್ಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಪ್ರವಾದಿಯಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ, ಕರ್ತನ ಸೇವಕನಾದ ಸ್ವಾನಿಕನಾದ ಯೋಹಾನನು ಮಾತ್ರವೇ ಆತ್ಮನು ಯೇಸುವಿನ ಮೇಲೆ ಇಳಿದು ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡವನು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಆತನೇ ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳುವವನಾಗಿ - “ದೇವರಾತ್ಮನು ಪಾರಿವಾಳದಂತೆ ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಅದು ಆತನ ಮೇಲೆ ನೆಲಿಗೊಂಡಿತು. ನನಗೂ ಆತನ ಗುರುತಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನೀರಿನ ಸ್ವಾನವನ್ನು ವಾಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಾತನು - ಯಾವನ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮವು ಇಳಿದು ಬಂದು ಇರುವುದನ್ನು ನೀನು ನೋಡುವಿಯೋ ಆತನೇ ಪವಿತ್ರತ್ವದ ಸ್ವಾನವನ್ನು ಕೊಡುವವನು ಎಂದು ತಾನೇ ನನಗೆ ಹೇಳಿದನು. ನಾನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನೇ ದೇವಕುಮಾರನಿಂದ ಸಾಕ್ಷಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ” (ಯೋಹಾನ 1:32-33) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ.

(2) ಪಂಚಾಶತ್ತಮು ದಿನದಂದು ನಡೆದ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವು, ಸ್ವಾನಿಕನಾದ ಯೋಹಾನನು

ಯೇಸುವಿನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕಾದುದು ಎಂದು ವಿವರಿಸುವವನಾಗಿ “ನಾನು ನಿಮಗೆ ನೀರಿನ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿಸಿದೆನು; ಆತನಾದರೋ (ಕ್ರಿಸ್ತನಾದರೋ) ನಿಮಗೆ ಪವಿತ್ರತ್ವದ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿಸುವನು” (ಮಾರ್ಕ 1:8) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಹೇತುನು ಇದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುವವನಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರತ್ವನನ್ನು ಸುರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಮಾತ್ರವೇ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಲ್ಲನು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಮಸ್ತರನ್ನು ತನ್ನ ಅಮೂಲ್ಯ ರಕ್ತದ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರೂ ಆತನ ಮೂಲಕವಲ್ಲದೆ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರಲಾರರು ಮತ್ತು ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯು ತೀಮ್ರಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ತೀಮ್ರ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಗನು ಅತ್ಯನ್ವಯ ಸ್ವಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಆತನು ತಂದೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುವವರನ್ನು ತಂದೆಯ ಮಣಿ ಸಾಂಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಮೂಲಕ ಸಭೆಗೆ ಉಂಟಾದ ಈ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವು ಒಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ವಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತೇಂದು ನಾಾಿಗಾಗಲೇ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯಾದ ಯೇಸುವಿನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಸಾಕ್ಷಿನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ರಭಸದಿಂದ ಬಂದ ಬಿರುಗಳಿಯು ಅವರು ಕೂಡಿದ್ದ ಮನೆಯನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಂಡು, ಉರಿಯಂತಿದ್ದ ನಾಲಿಗೆಗಳು ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡೆವು (ಅ.ಕ್ರ. 2:3) [ಬಹುಶಃ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ಕರ್ತನ ವಿಶೇಷ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಆತನ ವಕ್ತಾರರೂ ಎಂದು ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಹನ್ಮೊಂದು ಮಂದಿ ಅಮೋಸ್ತಲರು ಮಾತ್ರವೇ (ವ. 14 ನೋಡಿರಿ).] ಇವುಗಳೇಲ್ಲವೂ ಪವಿತ್ರತ್ವವಾಗಿರದೆ ಕೇವಲ ಅವರ ವಿಚೇಕಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅದ್ವಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಪ್ರಕಟನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಶಾಂತಿಯ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಲಾಂಘನವಾದ ಪಾರಿವಾಳವು ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ದೇವರ ತ್ರೀತಿಯ ಆತ್ಮನನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಸುವುದಾಗಿತ್ತು; ಉರಿಯಂತಿದ್ದ ನಾಲಿಗೆಗಳು ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೋಸ್ತಲರ ನಿಯೋಗವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. (ಅ.ಕ್ರ. 2:32, 3:15. 5:32; 10:39,41, 13:31 ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ).

(3) ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಪರಿವರ್ತಿತನಾದ ಪ್ರಪಥಮ ಅನ್ಯಜನವಾಗಿದ್ದ ಕೊನೇರ್ಲ್ಯಾನ ಅಂಗೀಕಾರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯ ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರಕಟನೆಯೊಂದು

ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು (ಅ.ಕ್ರ. 10ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಓದಿರಿ). ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅನ್ಯಜನರು ಯೆಹೂದ್ಯರಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಆ ಜನರು ದೇವರ ದಾಸರಾಗಿರಲೂ ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಯೆಹೂದ್ಯರಲ್ಲಿತ್ತು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಯೆಹೂದ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಅವರುಗಳೂ ಸಹಾ ಈ ಕ್ರಿಪ್ತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದಾರೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುವವರೆಗೆ ಈ ಅನ್ಯಜನರೂ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಿಂಬ ಉನ್ನತ ಸಾಫಿಕ್ ಏರಿಸಲಪ್ತರೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಯೆಹೂದ್ಯರ ಎಪ್ಪತ್ತುವಾರಗಳ ಕೃಪಾಕಾಲದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ, ಅಂದರೆ ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದಿಂದ ಮೂರುವರೆ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಅನ್ಯಜನರನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾಾಿಗಾಗಲೇ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ* ಆದುದರಿಂದ ಅನ್ಯಜನರಿಂದ ಪರಿವರ್ತನೆಹೊಂದಿದೆ ಸರಿಸವಾನವಾಗಿ ಜೊತೆ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆಂಬ ಸತ್ಯದ ಸೂಚನೆಯು ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಮೋಸ್ತಲರಲ್ಲಿಯೂ, ಇತರ ಯೆಹೂದ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಆಳವಾಗಿ ತಳವೂರಿದ್ದ ಅಸೂಯೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದಲ್ಲಿ ತೋರಿಬಂದಂಥಾಃ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಕಟನೆಯೊಂದು ಅಪೋಸ್ತಲರ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ತೋರಿಬರುವುದು ಬಹಳ ಸಮಂಜಸವಾಗಿತ್ತು. ಕೊನೇರ್ಲ್ಯಾನ ಮೇಲೆಯೊಂದೂ ಉರಿಯಂತಿದ್ದ ನಾಲಿಗೆಯೊಂದು ಬಂದು ಕುಳಿತಿತು ಎಂದು ಉಹಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆತನು ಬಹುಶಃ ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದಂದು ಯೆಹೂದ್ಯ ಪರಿವರ್ತಿತರ ಮೇಲೆ ಇಳಿದು ಬಂದ ವರಗಳಿಗೆ ಸಮವಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ವರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಪಡೆದನು.

ಅನ್ಯಜನರು ಸಹಾ ಕರ್ತನಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆತ್ಮನ ಸ್ವಾನ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಕೇವಲ ಅಭಿಹಾಮನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸಂತಾನದವರಾದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವೇ ಬರುವುದಾದರೆ, ಇದು ನಮ್ಮೆನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಸಂತಾನದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಜನರಾದ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳ ನೆಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸುವಾತಾ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಅನುವಾನದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೊನೇರ್ಲ್ಯಾನಿಗುಂಟಾದ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಸ್ವಾನದ ಮೂಲಕ ಕರ್ತನು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೂ, ಅನ್ಯಜನರಿಗೂ, ಬಂಧಿತರಿಗೂ,

*Scripture Studies Vol II Chapter 7 ನೋಡಿರಿ.

ಮುಕ್ತರಾದವರಿಗೂ, ಗಂಡಸರಿಗೂ, ಹೆಂಗಸರಿಗೂ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಬೇದಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಪೂರ್ವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅನೀತಿಯವರಾದ ಯಾರೂ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಅಂಗೀಕಾರಾಹರಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರ ಪ್ರಿಯ ಕುಮಾರನ ಮೂಲಕ ಬರುವವರು ಮಾತ್ರವೇ ಅಂಗೀಕಾರಾಹರ (1 ಹೊರಿಂಫ 12:13).

ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಈ ಮೂರು ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ವೇದದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೂ ಇಲ್ಲ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಯೋಚನೆಯು ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವ ಮತ್ತು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದು ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವು ಅನವಶ್ಯಕವು. ಏಕೆಂದರೆ ಪಂಚಾಶತ್ತಮದಿಂದ ಆ ಒಂದು ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನ. ಕೊನೆೇಲ್ಯನ ಮೇಲೆ ಅನುಭಂದಪಟ್ಟದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಮೂರ್ಯವನ್ನುತ್ತದೆ. ಆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವು ಕೇವಲ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಆನಂದಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಭೆಗಾಗಿ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಶರೀರಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲು ಬಂದಿತು. ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಕಾರ್ಯವು ಸಭೆಗೆ ಎರಡು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವದೇ ನಿಜ - ಪಂಚಾಶತ್ತಮದಂದು ಯೆಹೂದ್ಯನಂಬಿಗಸ್ತರಿಗೆ, ಮತ್ತು ಮೊದಲನೆಯ ಅನ್ಯಜನಾಂಗದ ನಂಬಿಗಸ್ತನಾದ ಕೊನೆೇಲ್ಯನ ಮನೆಗೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಶಿಲುಬೇರುವ ಮೊದಲು ಪೇತ್ರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಸಮರಸವಾಗಿದೆ "ಪರಲೋಕ ರಾಜ್ಯದ ಬೀಗದ ಕೈಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೊಡುವೆನು" (ಮತ್ತಾಯ 16:19). ಬೀಗದ ಕೈ ಬೀಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುವ ತೆರೆಯುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕೈಗಳು ಎಂದಾಗ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದುದನ್ನು ತರೆಯುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಎರಡೇ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಇವೆ; ಎರಡೇ ಬೀಗದ ಕೈಗಳು. ಅಮೋಸ್ತಲನಾದ ಪೇತ್ರನು ಎರಡೂ ಬೀಗದ ಕೈಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ - ಕರ್ತನು ಮುಂತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೂ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನರಿಗೂ ಬೀಗ ತೆರೆಯುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು. ಪಂಚಾಶತ್ತಮದಂದು ಆತನು ಮೊದಲ ಬೀಗದ ಕೈಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವನು. ಅಲ್ಲಿ ಆತನು ಮೊದಲನೆಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಥಾನ ಉಪನ್ಯಾಸಕನು. 3000 ಜನರಿಗೆ ಆತ್ಮನು ನೂತನ ದ್ಯುವಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವನು. ಒಡನೆಯೇ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಂಬಿ ಆ ವಿಶೇಷ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಒಳಹೊಕ್ಕರು (ಅ.ಕ್ರ. 2:37-41) ಮತ್ತೂ ಅನ್ಯಜನರಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ತಕ್ಕ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ, ಕರ್ತನು, ತನ್ನ ಆಯ್ದುಯಂತೆ ಪೇತ್ರನನ್ನು ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ

ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಕೊನೆೇಲ್ಯನಿಗೆ ಪೇತ್ರನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಹೇಳಿದನು. ಹಾಗೂ ಕೊನೆೇಲ್ಯನಿಗೂ ಆತನ ಮನಯವರಿಗೂ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಹೇಳಿದನು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೇತ್ರನು ಎರಡನೆಯ ಕೇಲಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು. ಅನ್ಯಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದನು. ದೇವರು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ತನ್ನ ಪವಿತ್ರತ್ವವನ್ನು ಅನ್ಯಜನಾಂಗದವರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಲನಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ನಂಬಿಗಸ್ತರಿಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಫ್ತಿಯಾದನು.

ಪವಿತ್ರತ್ವನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಆಲೋಚನೆ ಏನೆಂದರೆ, ಅದು ತುಂಬಿ ಹೊರಸೂಸುವಂಥಾದ್ದು, ಚೆಲ್ಲಿಹೋಗುವಂಥಾದ್ದು. ಅಭಿಷೇಕಪಡಿಸುವಂಥಾದ್ದು, ಆದಾಗ್ಯ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು (ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆವರಿಸುವಂಥಾದ್ದು) ಇದನ್ನು ಯುಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 'ಮುಳಿಗಿಸುವಿಕೆ' ಅಥವಾ 'ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಬಹುದು. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಅಭಿಷೇಕ ಅಥವಾ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವು ಸಭೆಯ ಮೇಲೆ ಯುಗದ್ವಾಕ್ಷಾಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅಭಿಷೇಕಗೊಂಡ ದೇಹದ ಅಂಗಾಗಳಾಗಿ ಬರುವವರ ಮೇಲೆ ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆ, ವ್ಯಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆ, ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಆಶೀರ್ವಾದದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೊನೆಯ ಸದಸ್ಯನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕ ಹೊಂದುವವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ಅಮೋಸ್ತಲನಾದ ಯೋಹಾನನು ಈ ಪವಿತ್ರ ಸ್ವಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದು ಅಭಿಷೇಕಗೊಳಿಸುವಂಥಾದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ - "ಆತನಿಂದ ನೀವು ಹೊಂದಿದ ಅಭಿಷೇಕವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವನಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ" (1 ಯೋಹಾನ 2:27) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ನೀವು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಅನೇಕ ಅಭಿಷೇಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ದ್ಯುವಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಾಮರಸ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಅಭಿಷೇಕದ ಬಗ್ಗೆಯಷ್ಟೇ ಹೇಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ದ್ಯುವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಂತೆ ಸಮಗ್ರ ಸಭೆಯನ್ನು ಬಂದಾಗಿ - ಪೂರ್ವಾದುದಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ "ಹೇಗೆ ದೇಹವು ಒಂದಾಗಿಷ್ಠಿರೂ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಅಂಗಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆಯೋ, ಹೇಗೆ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅನೇಕವಾಗಿದ್ದು ಒಂದೇ ದೇಹವಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ, ಕ್ರಿಸ್ತನು" (1 ಹೊರಿಂಫ 12:12 ಮತ್ತು ವ: 27 ಸಹಾ ನೋಡಿರಿ) ಎಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದೆ. ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿತ್ಯ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯವಾಗಿ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವವನಾದಾಗ್ಯ, ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ

ವೈಕೆ ಗತವಾಗಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವವನಾದರೂ, ನಾವು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವಾಗ ಅದು ಏಕ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರದೆ ಅದು ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣದ ಅಂಗ ಅಥವಾ ಭಾಗದಂತಿರತ್ವದೆ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಮಾಣವು ಸಭೆಯೆಂಬ ದೇಹದ ಶಿರಸಾಗಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ನಂಬಿದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಹಜ್ಜೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಂದರೆ ಆತನ ದೇಹದೊಳಗೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ನಾವಿಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನದ ಸಾರ್ವಾನ್ಯವಾದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪರಿಗಳನೆಗೆ ಕಾದಿರಿಸುವ ಪ್ರಯೋಜನಿಕ ಈಗ ಚರ್ಚೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದೊಳಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕಸಲಹುವಂತೆ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಅವರುಗಳು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನೆ ಸ್ವಾನದಿಕ್ಕೆಯೊಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಅಹಾನ್ವಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ಎಂಬುದು ಒಂದು ವೈಕೆಯಾಗಿರದೆ ಅದು ಸಭೆಯು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಕಾರಣ, ಈ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಸಭೆಯ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಬರಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. – ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶರೀರ, ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು. ನಾವು ಈ ಲೋಕದ ಸಭೆಯೊಂದರ ಸದಸ್ಯರಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಂದರೆ ಮೆಧೋಡಿಸ್ತೇ ದೇಹ, ಪ್ರೇಸ್ಟೇರಿಯನ್ ದೇಹ. ರೋಮನ್ ಕಫೋಲಿಕ್ ದೇಹ ಅಥವಾ ಮಾನವ ಸಂಸ್ಥಯೊಂದರ ದೇಹ ಅಥವಾ ಸದಸ್ಯರಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ನಾವು ಪವಿತ್ರ ಕ್ರಿಸ್ತ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಇದರ ಅರ್ಥ. ಇದರ ಸದಸ್ಯರುಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ದೇಸೆಯಿಂದ ಖಚಿತವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು – ನಾವು ಈ ಹಿಂದೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ ಅದರ ವಿವಿಧ ಘಳಗಳ ದೇಸೆಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಲೂ ಬಹುದು.

ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಯಾರು ಅನ್ಮೋನ್ಯತೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ, ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ವಿವಿಧ ಅಂಗಗಳೊಂದನೆ ಅನ್ಮೋನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥರೂ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ದೃಢವಿಶ್ವಾಸದೊಡನೆ ಮೂಲ ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದ ಮತ್ತು ಕೊನೆಂಬಲ್ಲನು ಹೊಂದಿದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅವುಗಳು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಸಭೆಯೆಂದು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದುದರ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾದ ಸಾಕ್ಷೀಗಳು ಎಂಬಂತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಬಹುದು; ದೃಷ್ಟಿಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಪೂರ್ವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.

ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಾದ ಆಲೋಚನೆಯ ದೇಸೆಯಿಂದ ಆತನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಅನೇಕ ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನು ಹೋವೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆತನು ಅವರ ಅಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗತಪ್ಪಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಆತನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಏಷಾಟಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸದೆ, ಅವರ ತಪ್ಪಾದ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವರು ಆತನ ಮಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ನಿರ್ಜ್ಞ ಇವುಗಳು ಅನುಮತಿಸುವಷ್ಟು ಆಶೀರ್ವಾದ ಗಳನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆಯೂ ಸುರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿಕ್ಕೆ ಅನ್ಮೋನ್ಯತೆಗಾಗಿ ಅವರ ಆತ್ಮಗಳ ಹೋಧನವನ್ನು ಆತನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಆತ್ಮೀಕ ಸ್ವಾನಕ್ಕಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀತಿಯ ಸ್ವೇಂಹಿತರುಗಳು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅಂಗೀಸ್ತಲರುಗಳು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾಃ ಮತ್ತೊಂದು ಪಂಚಾಶತ್ತಮಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಭೆಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಉಪದೇಶಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಂದೂ ಗಮನಿಸದಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಂಥಾಃ ಸ್ವೇಂಹಿತರುಗಳು ತಾವು ಸ್ವಾತಿತ್ವಭರಿತ ಅಂಗೀಸ್ತಲರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದು, ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಪವಿತ್ರರು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮಭರಿತರಾಗಲು ತಾವುಗಳೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆಯೋ? ಅವರಲ್ಲಿ ಅಂಥಾಃ ಯಾವುದೇ ಅಹಂಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉಹನನಾ ಭಾವನೆಗಳು ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾವನೆಗಳೂ ಮುಗ್ದಿ ಬಾಲಕರ ಭಾವನೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಈ ಮುಗ್ದಿ ಮಕ್ಕಳ ಅಲೋಚನೆಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮುಂಗೋಪಗೊಂಡವರಾಗಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗದ ಮತ್ತು ವಾಗಾಧಿನಿಸದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ದಯಾಪರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೀಟಲೆ ಮಾಡುವವ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಸರ್ವಸಮಾನ್ಯವಾದ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನ

The General Baptism of the Spirit

“ತರುವಾಯ ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸುರಿಸುವನು” (ಯೋವೇಲ 2:28)

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅವುಗಳು ರಕ್ತದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಪಾರ್ಶ್ವಿಗಳ ಸಂತಾನದವರಿಗೂ, ಸರ್ವಶಕ್ತಿನಾದ ದೇವರಿಗೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನೇ ಮನಃ ಸಂಧಾನದ ವಾಹಿನಿಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಈ ಮಹಾ

ಬಲಿದಾನದ ಉದ್ದೇಶವು ದೇವರು ನ್ಯಾಯವಂತನಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಿವರ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ತಂಡೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು ಬಯಸುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ನ್ಯಾಯವಂತನಾಗುವ ದಾರಿಯೊಂದನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಮೆಹೊಂದಿದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನಾಗಿ ಆತನ ಕಾರ್ಯವು ವಿಮೋಚನೆಗೊಂಡ ಸಂತಾನದ ಅನೇಕರು ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳು ದೊರೆತಾಗ ಈ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಸಿದ್ಧರಾದವರನ್ನು ತಂಡೆಯಾದ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ತರುವಂಥಾದ್ವಾಗಿದೆ. ಪತನಗೊಂಡ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ದೇವರ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು (1) ಈ ಸುವಾತಾ ಯುಗದ ಸಭೆ (2) ಬರಲಿರುವ ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಉಳಿದವರಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ಅನೇಕರು.

ದೇವರು ಪಾಪವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಪುಗಳನ್ನು ಮನ್ಯಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪಾಪಿಗಳಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಆತನ ಕೃಪಾಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಅನುಮತಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಈ ಸಾಮರಸ್ಯದ ತಳಹದಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಪಾಪಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ದೇವರ ಸ್ನೇಹಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೃದಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಆತನ ಪೂರ್ಣ ಸಾಂಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕು; ಹೀಗಾಗೆ ಅವರುಗಳು ನೇಮಿತ ವಾಹಿನಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನ ಮೇಲ್ಲಿಂಜಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕದ ತಂಡೆಯ ಪವಿತ್ರತನನ್ನು, ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಚಿತ್ತವನ್ನು, ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಯಸಿ ಅಪುಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನೀರೆಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು, ಸಭೆಗೆ ನಾವು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಇದು ಮುಂದಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನೊಡನೆ ಲೋಕದ ಮನಃ ಸಂಧಾನಕ್ಕಾಗಿರುವ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆಯಂದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವು ಸಹಾ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರ ಧರ್ಮನಿಯಮಗಳ ಒಂದು ಬಿಂದುವನ್ನಾದರೂ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗದು; ಪಾಪ ಮತ್ತು ಅಸಮರ್ಪಕತೆಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲಾಗದು ಮತ್ತು ಅಪುಗಳನ್ನು ನೀತಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕತೆಗಳಿಂದ ಪರಿಗಳಿಸಲಾಗದು.

ಆದಾಮನ ಪಾಪದ ಸಲುವಾಗಿ ಕಳಕೊಂಡ ದ್ಯುವ ಸ್ವರೂಪದ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಮನಃಸಾಘಾಪನೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕ್ಷಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಮನಃ ದೇವರ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ

ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವ ಸಾಧನದ ಭಾಗವಾಗಿ, ಮಾನವ ಜಾತಿಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಬಂದಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಕುರುಡಾಗಿಸಿರುವ ಸ್ಯಾತಾನನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗುವುದು (2 ಕೊರಿಂಥ 4:4 ; ಪ್ರಕಟನೆ 20:2 ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ಇದಾದ ನಂತರ ಈ ಲೋಕವು ವಂಚನೆ, ತಮ್ಮ, ಅಪರಾಧಗಳು, ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮೂರಢ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಇವುಗಳ ಆತ್ಮನ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿರದೆ ಅದು ಸತ್ಯ, ನೀತಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ತ್ರೈತಿಯ ಆತ್ಮನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವರ ಹೃದಯಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋಪವು, ಅಸೂಯ ಮತ್ತು ಮತ್ತರಗಳು, ಕಚ್ಚಾಟ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಧ್ಯತೆ ಇವುಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಲ್ಲ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಬತ್ತಡ ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇವುಗಳು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆ ಪ್ರಭಾವಗಳು ನಾಶಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ವಿರೋಧಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಅಥವಾ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಆತ್ಮವು, ಒಳ್ಳಿಯತನವು, ಕರುಣ, ಅನುಕಂಪ, ತ್ರೈತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳು ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಪವಿತ್ರತ್ವ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಲ್ಪಡುವುದು - ಮೋದಲಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅವರುಗಳು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಪಡಕೊಂಡು ಬಂದ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ನೆರವು, ಸಹಾಯ, ಬಲ ಇವುಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ; ವೂರನೆಯಾದಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಆದಾಮನ ಅವಿಧೇಯತೆಯ ಕಾರಣ ಕಳಕೊಂಡ ದೇವರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮನಃ ಪಡಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಇಡಾಗುವುದು.

ಈ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆತ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಮತ್ತು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒದಗಲಿರುವ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಮಹಿಮೆಯಂತೆ ವುಗಳಾಗಿದ್ದ ಇವುಗಳು ದೇವಜನರು ಈ ಹಿಂದೆ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಯಾವುದೇ ಸಂಗತಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಪರಂತು, ಕರ್ತನ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಪವಿತ್ರತ್ವನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಾಗ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಾಂತುನಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮವು ಸುರಿಸಲ್ಪಡುವುದು, ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುವವರು ಅದರ ವಿವಿಧ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಲಾಭ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಆಶ್ರಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅದರ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಸುವಾತಾ ಯುಗದ ನಂಬಿಗಸ್ತರಿಗೆ ಇದರ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ; ಅಂದರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ಯದ

ಫಲಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹಾ ಪ್ರವಾದಿ, ಜೀವದಾಯಕನು, ಹೆಚ್ಚಿನ ದೇಹ ತರಹದ ಮಹಾಯಾಜಕನು (ಕ್ರಿಸ್ತನು, ದೇಹ ಮತ್ತು ಶಿರಸ್ಸು, ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸಂಮಾಣನು) ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವಾಗ, ಆ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯ ರಾಗುವವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಈ ವಿಧೇಯತೆಯ ದೇಸೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯಜೀವದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದುವರು, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಕೇಳಲು ನಿರಾಕರಿಸುವವರೆಲ್ಲರೂ ಎರಡನೆಯ ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂಬಧರ್ಮ. ಯಾಕೆಂದರೆ “ಆ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ನಮ್ಮ ಜನರೊಳಗಿಂದ ಸಂಮಾಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವನು” (ಅ.ಕೃ. 3:23) ಎಂದು ಬರೆದದೆ.

ಯೋವೇಲನ ಪ್ರವಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುವಂತೆ ಇದು ಅದರ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ತಿರುಗುಮರುಗಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ (reverse order) ಹೇಳಿಯದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಹೇಳಿಯದೆ ಮತ್ತು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

ಈ ಕ್ರಮದ ಹೇಳಿಕೆಯು ಕರ್ತನ ವಿನ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಆ ಮಹಾ ವಾಗಧಾನದ ಕೆಲವೊಂದು ಮಹಿಮಾಯುತ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅದು ಅರ್ಥವಾಗುವ ಸೂಕ್ತ ಸಮಯ ಬರುವವರೆಗೆ ಮುಚ್ಚಲು ಅರ್ಥವಾ ಮರೆಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ - “ಈ ವಾತಾಗಳು ಅಂತ್ಯಕಾಲದವರೆಗೆ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದೆ... ಅನೇಕರು ತಮ್ಮನ್ನು ಖುಢಿಕರಿಸಿ ಶುಭ್ರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶೋಧಿತರಾಗುವರು” (ದಾನಿಯೇಲ 12:9,10). ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಾವು ಅವನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವೆಂದರೂ ದೇವರು ನೇಮಿಸಿದ ಸೂಕ್ತಕಾಲ ಬರುವವರೆಗೂ ಅದರ ಅದ್ಭುತವಾದ ನಿಕ್ಷೇಪವು ತೆರೆಯಲಾಗದಾಗಿದೆ. ಈ ಸುವಾತಾರ ಯುಗದುಛಕ್ಕೂ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ತನ್ನ ದಾಸದಾಸಿಯರ ಮೇಲೆ ಮಾತನೇ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ಪಡಕೊಂಡವರು - ಕರ್ತನ ದೇಹದೊಳಕ್ಕೆ ಮುಣಿಗಿರುವವರು ಮತ್ತು ಆತನ ಮತ್ತರೆಂದು ಪಾಲುದಾರರಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶೀರ್ವಾದದಾಯಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಲಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೇತನು ತನ್ನ ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದ ಪ್ರವಚನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಪ್ರವಾದನೆಯ ಎರಡೂ ಭಾಗವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾತ್ಮನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ;

ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ದಾಸ ದಾಸಿಯರ ಮೇಲೆ ಈ ಸುವಾತಾರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುವ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾತ್ಮನಿಗೂ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರ ದೇಹಗಳ ಮೇಲೆ ಸುರಿಯುವ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾತ್ಮನಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಸವನ್ನು ಆತನು ವಿವರಿಸುವ ಬದಲು ಆತನು ಕೇವಲ ತನ್ನ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸುರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾತ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನೇ - ಅದರ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು, ಅದರ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಯೋವೇಲನು ಹೇಳಿದ್ದು. ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವ ದೇಹಗಳ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮನ ಸುರಿಯುವಿಕೆ ಆಗುವವರೆಗೂ ಇದು ಮೂರಣಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಿನ್ನೂ ನೆರವೇರಿಲ್ಲ. ಆತನು ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರರು ಕತ್ತಲಾಗುವ ಬಗ್ಗೆ, ಕರ್ತನ ಬರೋಣದ ಗಮನೀಯ ದಿನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಘಟನೆಗಳು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಲಿವೆ. ರೌದ್ರದ ಆ ಮಹಾದಿನವು ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸಭೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂದರೆ ಕರ್ತನ ದಾಸ ದಾಸಿಯರ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾತ್ಮನ ಸುರಿಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾಬೀಗಾಗಲೇ ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ, ಮುಂದಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಸುರಿಯಲಿರುವ ದೇವರ ಆತ್ಮನಿಗೂ, ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಸಭೆಯ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಆತ್ಮನಿಗೂ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಸ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇದು ಅದೇ ಸತ್ಯದ, ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ, ಪ್ರವಿಶ್ಯಾತ್ಮನ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಆತ್ಮ ಅರ್ಥವಾ ಪ್ರಭಾವವಾಗಿದ್ದು ಇದನ್ನು ದೇವರು ನೀತಿವಂತಿಕೆ, ಒಳ್ಳೆಯಂತಹ ವುತ್ತು ಸತ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅದು ಎಲ್ಲಾ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟ ಸಂಗಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ಈಗಿರುವ ಅರ್ಥದ್ವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ದೇವರ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದು ಅಂದರೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿದೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಲೋಕದ ಆತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ತಿಕ್ಕಾಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾತ್ಮನನ್ನು ಈಗ ಪಡಕೊಳ್ಳುವವರು, ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರು ಆತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲದ ಬಹುಪಾಲು ಜನರಿಂದ ಹಿಂಸೆಯನ್ನೂ, ವಿರೋಧವನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ವುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಹಿಂಸೆ ಎಂಬಧರ್ಮವಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಮುಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವು, ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು, ಆಡಳಿತವು ಇಂದಿನವುಗಳಿಗಿಂತ ಬಹು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ;

ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಈ ಲೋಕದ ಪ್ರಭುವು ಸೈತಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಮುಂಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜನು ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮಾನವ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಇಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದೆ, ತಿಳಿದೋ, ತಿಳಿಯದೆಯೋ ಸೈತಾನನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಬರುವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಲೋಕವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮತ್ತು ಆತನ ಸೈತಿಕ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸತ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ಕೆಳಗಿನವರಿಂದ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಲ್ಲಿರುಗೂ ಮುಕ್ತವನ್ನಾಗಿಯೂ ಸರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯವನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಯುಗದ ನೀತಿ ನಿಯಮವು ಸೈತಿಕತೆ, ಸತ್ಯ, ಒಳ್ಳಿಯತನ ಮತ್ತು ತ್ರೀತಿ ಇವುಗಳು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ, ಆಡಳಿತವು ದೇವರ ರಾಜ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಆ ಆಡಳಿತದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಆದರ ನಿಯಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸೈಕೆ ಬರುವವರು, ಸತ್ಯದ ಆಶ್ರಮನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ಅವುಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಹಿಂಸೆಗೆ ತುತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಅವರುಗಳು ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು ಮತ್ತು ಅವರು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಶ್ರೇಷ್ಟ ಅಶ್ವನ ಅನುಪಾತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವರು.

ಮುಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರೇಷ್ಟನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ಯುಗದಂತೆ ಆಶ್ರೀಕ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಶ್ರೀನಿಂದ ಪಡಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಆತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರಾಗುವುದು ಇವುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಾಗ್ಧಾನವು ಈ ಸುವಾತಾ ಯುಗದಲ್ಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯನ ದಾಸ ದಾಸಿಯರ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಪರಿಶ್ರೇಷ್ಟನ್ನು ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಪ್ರೇರಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಡುಕನ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರು ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಕಾರಣ ಶ್ರಮೆಯನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಅವರ ಹೇಳಿ ತೇಜೋಽವಂತಾದ ದೇವರಾತ್ಮನು ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ (1 ಪೇತ್ರ 4:14).

ಮುಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರೇಷ್ಟನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನಾದ ಯೇಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸೈದಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ಸರಳವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆತನ ಆ ಆಳತೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸೈದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ದೇವರು ಮಾನವ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಸ್ವಭಾವವು ದೇವರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲ ಆದರೆ ಆದಾಮನ

ವಿಷಲತೆಯ ಕಾರಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಮನಃಪರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. (ಅ.ಕ್ರ. 3:19-21 ನೋಡಿರಿ). ಅಂಥ ವರು ಪ್ರವಿಶ್ಯಾತ್ಮನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಎರಡನೆಯ ಆದಾಮನಿಂದ ಮನಃಶ್ವೀತನ ಹೊಂದಿ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಪಡೆಯುವದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಮಹಾಪಾಪ ಪ್ರತಿಂಗಂಶಿತ್ವ ಬಲಿಂಗು ಬೆಲೆತೆತ್ತು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರುವುದು ಅವರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಾರಂಭವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅದು ಮುಂದುವರೆದರೆ ಅದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮಾನವರನ್ನು ದೃವಿಕ ತಂದೆಯ ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಮನಃಪರಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವು ಮುಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದ ಮನಃಶ್ವೀತಕನಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಆತನು ಸ್ವಂತ ಬಲಿದಾನದ ಬೆಲೆತೆತ್ತು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಜಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆತನು ಮಾನವನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿ ದಂಡನೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದ ಮಾನವ ಆದಾಮನ ಅನುರೂಪವಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತೆಗ್ಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆತನು ಮರುಷತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳು, ಸೌಕರ್ಯಗಳು, ಜೀವ ಮತ್ತು ಆದಾಮನ ರಾಜ್ಯ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಾಪ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಹಾ ಬಲಿದಾನದ ಮೂಲಕ ಕೊಂಡುಹೊಂಡು. ಈ ಕೊಂಡುಹೊಂಡ ಸಂಗತಿಗಳು ಮನಃಶ್ವೀತಗೊಂಡ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆದರ ಮನಃಶ್ವೀತಕ ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ, ಅಂದರೆ ಎರಡನೆಯ ಆದಾಮನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಪುನಃಪರಿಪಡಿಸಲಾಯಿತು - ಎಫೆಸ 1:14; ಅ.ಕ್ರ. 3:19-23.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವು ಮನುಷ್ಯ ದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಆತನು ಎರಡನೆಯ ಆದಾಮನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮನರೂಪದ ನಂತರ ಆತನು ಮಹಿಮಾ ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ಆದಾಮನಾದನು ಎಂಬ ಸತ್ಯವು ಆತನು ಜನಾಗಿದ ಎರಡನೆಯ ತಂದೆಯಾಗಿ ಮನಃಶ್ವೀತನದಲ್ಲಿ ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಆಶ್ರೀಕ ಜೀವ ಅಥವಾ ಆಶ್ರೀಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುವನು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ‘ತಂದೆ’ ಎಂಬುದರ ಆಲೋಚನೆಯ ಯಾವುದೇ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸದೆ ‘ಜೀವದಾಯಕ’ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ದೇವರ ಮಗನು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಆತನು ದೇವರ ಸೈತಿಕತೆಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನೇ ಹೊರತು ದೃವಿಕ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಆತನು ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ

ಉದ್ದೇಶ; ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಆದರೆ ದೇವರು ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ದೇವರು ಜೀವದಾಯಕನಾಗಿ, ಆತನ ಸತ್ಯಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನಾ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾ ಆದಾತನ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಷ್ಟಿಗಳ ತಂಡೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ತತ್ವವು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ‘ನಿಷ್ಠಳಂಕನು’ ಎಂಬ ತಲೆಬರಹದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇವಲ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮಗೃಹಿಕೆ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಮನುಷ್ಯನು ಲೋಕದ ನಿವಾಸಿ ಹಾಗೂ ಒಡೆಯನು ಹಾಗೂ ಕೆಳವರ್ಗದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆತನ ಅಧಿನದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯನ ಅವಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಬೀಳುವಿಕೆಯ ಕಾರಣ ದೇವರು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಬದಲಾವಣ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ವಿರೋಧಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಕೆಡಕುತನವು ಸಂಮಾರ್ಜಣವಾಗಿ ತೊಡೆದುಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಂಡಂತೆ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಮೂಲಕ ಮಾರ್ಜಣವಾಗಿ ನೆರವೇರಲಿದೆ. ಸುವಾತಾ ಯುಗದ ಸಭೆಯು ನಾವು ಕಂಡಂತೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯೂ, ಜೊತೆ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥಾಪ್ತ ಎಂಬಂತೆ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದು ವರಾನಿವೆ ಜಾತಿಯ ಪುನಃವಶಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಕಿಯಾಗಿದೆ; ಅದನ್ನು ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಏಳಿಗೆಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆ ವಾರಸುದಾರಿಕೆಗೆ ಒಮ್ಮೆವ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. - ಇದು ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ದೇವದೂತರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ - “ದೇವದೂತರಿಗೂ”, ಪ್ರಭುತ್ವಗಳಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಗಳಿಗೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ.

నావు వాగ్మణయాడద పవిత్రత్కన నూతన
దీక్షాస్వానక్కాగి ప్రాధ్యిసబారదాగిరువుదరింద నావు
హేచ్చె సకారాత్కేవాగి తృప్తిపడినువ భాగవాగి
ఆత్మస్వన్మ బయసి అదక్కాగి ప్రాధ్యిసువంతే
కలిసిశోడలాగిద.

ಪರಿಶ್ರಾತ್ನಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು

Praying for The Holy Spirit

“ಕೆಟ್ಟವರಾದ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವಂಕ್ಕಳಿಗೆ
ಒಳ್ಳೇ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲವರಾದರೆ
ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು ತನ್ನನ್ನು
ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪವಿತ್ರತ್ವವರವನ್ನು
ಹೊಡುವನಲ್ಲವೇ?” – ಲೂಕ 11:13.

‘ఎల్లా సంగీతిగళూ మగనింద’ ఆదరం ఇల్లి
ఎల్లోడేగళంతే ఆతను మహిమె మత్తు గౌరవగళన్ను
ఆశీఏవాద బుగ్గెయాగి తండేగే అపికసుత్తానే.
ఏమోఇచెనేయ మత్తు మనఃసంధానద సమగ్ర
కాయ్య వ్య మగన మాలకవాగి తండేయ
కాయ్య వాగిదే. నావు హేచ్చు హేచ్చాగి ఆతన పెవిత్ర
ఆత్మనన్న హొందికోళ్ళువుదు తండేయ ఇష్టాన్నసార
వాగిదేయీందు నమ్మ కట్టను ప్రకటిసుత్తానే. నావు
అదన్న వుహత్తువాద ఆశీఏవాద వన్నాగి
బయసువంతేయూ, అదన్న కేళికోళ్ళువంతేయూ
ఆతను నమగే అప్పణేనీఎడుత్తానే. నమ్మ ప్రాపంజికవాద
ఆశీఏవాదగళ బగ్గె నమ్మ ఏమోఇచెకను హేళువంతే
నమ్మ పరలోఇద తండేగే నమగే యావ సంగీతిగళు
బేచేందు తిళిదదే - నమగే యావ ప్రాపంజిక
ఆశీఏవాదగళు అగత్యవేందు, రూరావుదు
హానికరపేందు నమగింత హేచ్చాగి ఆతనిగే తిళిదిదే.
ఆదుదరింద, పశ్చాతాపవడదవరంతే, అన్యజనరంతే
నావు ఆలోచిసి ప్రాపంజిక ఆశీఏవాదగళన్ను
బేచేకోళ్ళబారదు; ఆదరే అదక్క ఒదలాగి మక్కళ
సంబంధక్క బందవరంతే మత్తు తండేయ నీఎడువికేయ
బగ్గె మాణిం భరవసేయుళ్ళవరాగి ఆతను యావుదు
ఉత్కుమవాగిదేయో ఆవుగళన్నే నీఎడువనీందు నావు
నిరీక్షిసబేచు మత్తు నావుగళు ఆ వాగ్మాన మత్తు
నంబికేగళల్లి హేచ్చు తృప్తిగోళ్ళబేచు.

ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯು ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಬಯಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಆತನ ಆತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಹೊರ್ನಿಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಯಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಈ ಒಳ್ಳೆಯವಗಳನ್ನು ಆತನ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವರು. ತಂದೆಯು ಅವರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅವರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನೂ ಅವರುಗಳು ಜಯಿಸಲಿಕ್ಕಾಗುವೆಂತೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಆತ್ಮವು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವೆಂತೆ ಅಪ್ಪಣಿಕೊಡಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಸ್ವಾನವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಈ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವಾನವು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಉಳಿದಿರುವುದು ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೂಬಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಒಳನುಗ್ಗಲು ಮತ್ತು ನಮ್ಮಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಕೆತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ವರಾತುಗಳಲ್ಲಿ,

ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವುದು. ಯಾವುದು ಈ ತೂಬನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ದೈವಿಕ ಸಹಾಯದ, ದೇವರ ಜ್ಞಾನದ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇದು ಈ ಅಡ್ಡ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಕಾರಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಬಯಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುವವರು ಮಾತ್ರವೇ ಪವಿತ್ರತೆಯ ಆತ್ಮನನ್ನು ವಿಘೂಲವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ. ಈ ಲೋಕದ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆತ್ಮನನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದೋಡಿಸಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತ್ವ, ಪವಿತ್ರ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವ ಇವುಗಳ ಅನುಪಾತವಾಗಿ ತುಂಬಬೇಕು. ಸ್ವಚಿತ್ವವೂ ಸ್ಥಳಬಿಂಬಬೇಕು. ನಾವು ಉಳಿದವುಗಳಲ್ಲಿದರಿಂದ ಖಾಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅದರ ಅನುಪಾತ ಕ್ಷೇತ್ರನುಸಾರ ವಾಗಿ ಆತನ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಕರ್ತನು ನಾವು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಅಂದರೆ ಆತನ ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬಂಧಾಃ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಕಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನೂ ಚಿತ್ತವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆಂಥಾಃ ವಂಸಸ್ಸನ್ನು ನವ್ಯಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಎಫೆಸ ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಅಪೋಸ್ಟಲನ ನಿಶ್ಚಯಪೂರ್ವಕವಾದ ಆಲೋಚನೆಯಾಗಿತ್ತು - “ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಹಾಗೆಯೂ ಆತನ ತನ್ನ ಮಹಿಮಾತೀರ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ; ನೀವು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಅದರ ಅಗಲ ಉದ್ದ ಎತ್ತರ ಆಳ ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ದೇವಜನರೆಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಗ್ರಹಿಸಲೂ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮೀರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಗಾದ್ದು ದೇವರ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ಮಟ್ಟಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗುವ ಹಾಗೆ ನಿವಾಗೆ ದಯಾಪಾಲಿಸಲಿ ಎಂದು ಆತನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತೇನೆ” (ಎಫೆಸ 3:17-19). ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವವರು, ಮತ್ತು ಆತನ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚೊಂಡಿರುವವರು ತಂದೆಯ ಆತ್ಮನನ್ನು ಪೂರ್ಣಪ್ರವಾಣದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವರು.

ನಾವು ಪರೀಕ್ಷೆಸುತ್ತಿರುವ ವೇದಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ದೇವರಿಗಾಗಿ - ತ್ಯಾಗೀಕರ್ತ್ವದ ಮೂರನೆಯ

ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಕೇಳುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾಃ ಆಲೋಚನೆಯು ಈ ವಾಕ್ಯ ಪರಿಚೀದಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದವರು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ: ಅಂಥಾಃ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ವಾಗ್ದಾನದ ನಿಜವಾದ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬಲಕ್ಕೆ ಕುರುಡರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಸವಾನರಾದ ತ್ಯಾಗೀಕರ್ತ್ವದ ದೇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಅಂದರೆ ಮೂರನೆಯ ವರ್ಕಿಯನ್ನು ಈ ಲೋಕದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಂತೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರೋಟ್ಟಿ, ಮೀನು ಮತ್ತು ಮೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ನೀಡಲು ಸಮರ್ಥ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನಿತ್ತದೆ. (ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಬರುವ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ಪವಿತ್ರತ್ವನನ್ನು ದೇವಜನರ ಆತ್ಮೀಕ ಬೇಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ದೈವಿಕ ಮನಸ್ಸು ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವ ಎಂದು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗಲೇ ಈ ಇಡೀ ಪರಿಚೀದವು ನಮಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯು ತನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರತ್ವನನ್ನು ನೀಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯೋಂದನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅದರೆ, ಈ ಲೋಕದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಪ್ರಾರ್ಕತಿಕ ಆಹಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರ ಕೈಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದ ಅದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಬಲವಂತಪಡಿಸದೇ ಇರುವಂತೆಯೇ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯೂ ತನ್ನ ಆತ್ಮೀಕ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ಎಟಕುವಂತೆ ಆತನ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೊಡುಗೆಯಾದ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಆತನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಲವಂತ ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಹಸಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಬಾಯಾರಬೇಕು. ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಯಸಬೇಕು. ಅದರೆ ಅನುಮಾನದೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆತನು ಒಳ್ಳೆಯವುಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಾವು ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ, ನಾವು ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಗಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಮತ್ತು ಕರ್ತನ ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವಾಗ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಉತ್ತರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆತನು ವಾಡಿರುವ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೂಧಿತ್ವಗೊಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಿದೇಷಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ನಾವು ಈ ಮೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಸತ್ಯದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ; ಆದರೆ ಅವುಗಳು ಎಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡರಷ್ಟೇ ಸಾಲದು; ನಾವು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೇ ತಿನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಜೀತಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ, ತಿನ್ನುವದರಲ್ಲಿ ದೂರೆಂಬಲು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಂಡಿರುವ ತೃಪ್ತಿಯು ನಮಗೆ ದೂರೆಯದು. ಮೂರ್ವವಾದ ಮೇಜಿನಿಂದ ತಿನ್ನದೇ ಇರುವವನು ಖಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಆಹಾರವಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬಂತೆ ಮನಃ ಹಸಿದುಕೊಳ್ಳುವನು. ಕೇವಲ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬದೆ, ನಂತರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆದನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕಾಗುವಂತೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ, ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ಆತನಿಗೆ ವಿಜಾಪ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಲದು, ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಆತನ ಆತ್ಮನನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಅವನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

“ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿರುವ ವಾತಾಗಳೇ ಆತ್ಮವಾಗಿಯೂ, ಜೀವವಾಗಿಯೂ ಅವೆ” (ಯೋಹಾನ 6:63) ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮನಿಂದ ತುಂಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿದೆ ಎಂಬಂತೆ ಪ್ರಮಾದಿಯು “ನನಗೆ ದೂರೆತ ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಹಾರಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು” (ಯೆರೇಮೀಯ 15:16; ಪ್ರಕಟನೆ 10:9 ಸಹಾ ನೋಡಿರಿ) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ನಮಗೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀಡಿದ ಆತ್ಮದ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾ ಕರ್ತನನ್ನು “ಕರ್ತನೇ ನಮಗೆ ಆತ್ಮನನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸು” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿರಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ವ್ಯಧವೇ ಸರಿ. ನಾವು ಕೇವಲ ಆತ್ಮನಿಗಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಆದನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೊಡಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಶುಗಳಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧದ ಕುರುಹಾಗಿ ಆತನು ಒದಗಿಸುವ ಸತ್ಯ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ದೂರೆಯವ ಆಂತರಿಕ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನಲ್ಲಿದೆ ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಬಯಸುವವರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿ

The Witness of The Holy Spirit

“ನಾವು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವಂಬುದಕ್ಕೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನೇ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಮೊಂದಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳುತ್ತಾನೆ” (ರೋಮಾ. 8:16)

ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೆಲವೊಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ದೇವಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ,

ಅವರು “ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಏರುವ ದೇವರ ಶಾಂತಿ” (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 4:7)ಯನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ದೇವರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಹೊರತೆ ಇರುವುದಾದರೆ ಅವರು ದೇವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮೂರ್ವವಾಗಿ ಪಡಕೊಂಡವರಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದ ಖಾತರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? – “ಆದಕಾರಣ ನೀನಪರಾಧಿಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ನಮಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳದಂತೆ ನಾವು ಹೃದಯವನ್ನು ಮೈತ್ರೇಕಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಹವನ್ನು ತಿಳಿನಿರಿನಿಂದ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಪರಿಮೂರ್ವವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಯಥಾರ್ಥ ಹೃದಯವುಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಯೂ ದೇವರ ಬಳಗೆ ಬರೋಣ” (ಇಬ್ರಿಯ 10:22) ಎಂದು ಬರೆದದೆ. ಆದರೆ, ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ‘ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿ’ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ನಾವು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಾದ ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಅಂಶಗಳಾದರೂ ಏನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಇಲ್ಲ.

ಆದುದರಿಂದ, ಉದ್ದೇಶಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಹು ಮಹತ್ವದಾಗಿವೆ – ತಂದೆ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಯಿಕ್ಕಿತ ಸಂಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ, ನಾವು ಆ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ, ದೈವಿಕ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ದೇವರು ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಿಗಾಗಿ ಕಾದಿರಿಸಿದ ಭವ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತದ್ದೇವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಆತ್ಮವು ಹೇಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ? ಮತ್ತು ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಯಾರು ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರಾಗುವರು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದರೇನು ತಿಳಿಯದ ಕ್ರಿಸ್ತರು ಇತರ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ತಿಳಿಯದಿರುವ ಕಾರಣ, ಕರ್ತನ ಜನರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮರಾದ ಹಲವರು ಇದನ್ನು ತಾವು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇತರರು, ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಮೂರ್ವವಾದ ಭರವಸೆಯಳ್ಳವರು ತಮಗೆ ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಯಂಟಿಂದ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂತೋಷದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ನಿಷ್ಕಪಟಿಗಳಲ್ಲವಾದರೆ, ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತಡವಾಗಿಯಾದರೂ ಅವರು ಆತುಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಕ್ಷಿಯು ಆತ್ಮಂತ ಆತ್ಮಪ್ರಕರವಾಗಿದೆ, ಅದು ಆತ್ಮಂತ ಆಗತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆರೋಗ್ಯವು ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವಾಗ, ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳು ಇರುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಥವಾ

ಎಲ್ಲವೂ ತಲೆಕೆಳಗಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಪಾತವಾಗಿ ಅವರು ಅಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಅವರು ‘ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿ’ ಎಂದು ತಿಳಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಸನಗೊಂಡವರಾಗಿ “ನಾನು ಕರ್ತವನನ್ನು ಹೊದಲಿಗೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗ ಇದ್ದ ಆ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಈಗ ಎಲ್ಲಿದೆ?” (Where is the blessedness I knew, when first I found the Lord?) ಎಂದು ಕೊಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಅವರುಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಹೊಸಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಿ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ವಿರೋಧಿಯ ನಡಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಪ್ರತೀಂಭನೆಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ತುತ್ತಾಗಿ ತಾವು ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆಯಲ್ಲಿದ್ದತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮೇಯಿಂದ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ‘ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬಿಡ್ಡ ಹೋಗುವ’ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ವೇಹಿತರುಗಳಿಗೆ ಅಜ್ಞರಿಯನ್ನಿಂಟುವಾಡುತ್ತದೆ. ನೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಾರದ ‘ಸಾಕ್ಷಿ’ಯ ಕಾರಣ ಅವರು ಹೊಸಹೋಗಿ ತಾವು ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಯಾವ ಭದ್ರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿ ಪ್ರತೀಂಭನೆಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಾವು ‘ಕರ್ತವನೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು(?)’ ಭ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪುನಃ, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ನಿರಾಶೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಲು ರೂಪಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನ ಅನುಕಂಪ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳು ಈ ವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ಭಾಗಶಿಃಕೆಗಳಿಗೆ ಕಳಿದುಹೋಗಿರುತ್ತವೆ; ಅವರು ತಪ್ಪಾಗಿ ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅವರು ವಿಯೋಗದು:ಖಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆಗಳು ಮರಳುವಿಕೆಗಾಗಿ ಬಹಳಪ್ಪು ಹಸಿಯತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಬಾಯಾರಿಕೆ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕರ್ತವನ ಎದೆಗೆ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಒರಗಿಕೊಂಡು ಆತನ ಅನ್ಮೋನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಮಾತ್ರವೇ ದೊರೆಯುವ ಹಲವಾರು ಅಮೂಲ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಈಗ ಜೀವನವೆಂಬ ಗೆತ್ತಿಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋಗುವಾಗ ಕಳಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಗದ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ತಮಗೆ ಆಗುವ ಭಾವನೆಗಳು, ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲಿ ದಿರುವುದರಿಂದ ದೇವರು (ತಮಗೆ) ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹವನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ದೇವರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮತ್ತುರೆಂದು ಅಂಗೀಕಾರಿಸಲು ಓರ್ನಾವುದೇ ಖಚಿತವಾದ

ಆಧಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಈ ಅನುಮಾನವು ಈ ಕೆಳಗಳ ಬಿರಪರಿತವಾದ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ವೈಕವಾಗುತ್ತದೆ :

*'Tis a point I long to know –
Oft it causes anxious thought:
Do I love the Lord or no?
Am I His or am I not?*

ಈ ಅನಿಷ್ಟತೆಯು ಆಯ್ದು ಸಿದ್ಧಾಂತದ ತಮ್ಮ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಕಾರಣ ಭಾಗವಾಗಿಯೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ : ಆದಾಗ್ಯೋ ಈ ಸ್ವೇಹಿತರುಗಳು ಅವರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಸರಿಯಾದ ಒರೆಗಲ್ಲು ಆಗಲಾಗದು ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇತರರು, ವೇದವಾಕ್ಯವು ಹೇಳುವಂತೆ “ಸಿಫಿತ್ತನನ್ನು ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಕಾಯುವಿ; ಅವನಿಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಭರವಸವಿದೆ” (ಯೆಶಾಯ 26:03) ಅವರ ಮಕ್ಕಳತನವನ್ನು ಅವರ ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗುವುದು; ಆದರೆ ಅವರು ಅನ್ಯಜನರನ್ನು ಮತ್ತು ಈ ಲೋಕದವರನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಶಾಂತಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಹಾ ಹೊಂದಿರುವವರನ್ನು ನೋಡಿ. ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲು ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡುವಂತೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಬೀತಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅಂಧಕಾರದ ಸಮಯವು ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಅವರು ‘ಮೋಸಹೋಗುವುದು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಯಾತನೆಗೊಳಿಸಬಹುದು ಎಷ್ಟು ಸುಲಭ ! ಹಾಗಾಗುವಂತೆ ಅವರು ಆತ್ಮನನ್ನು ದುಃಖಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಯಾಕೆಂದರೆ “ಹೆದರಿಕೆಯು ಯಾತನೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾ ಇರುವುದು” - 1 ಯೋಹಾನ 4:18.

ಬೋಳಿ ಸ್ವಭಾವದವರು (ಸುಲಭವಾಗಿ ನಂಬಿವರು), [ಅದನ್ನೇ ನಂಬಿಕೆ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದವರು] ಆತ್ಮನು ಒಬ್ಬ ವೈಕೆ ಎಂಬಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿರುವುದು ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿರುವ ಮಾತುಗಳು ನಿರಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ಅಸತ್ಯವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುವುದಾದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಾಕ್ಷಿಕ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳ ಕ್ರೈಸ್ತರು, ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಮೋಸಹೋಳಿಸಲಾಗದವರು, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿ ಇರುವ ತಮ್ಮ ಸ್ವೇಹಿತರ ದೃಢತೆಯ ಮೇಲೆ ಕಳವಳಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆಶ್ವಸನೆ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ఆత్మను ఒబ్బ వ్యక్తి ఎంబ తమ్మ దృష్టికోణద కారణ తొడకుంటాగుత్తదే అదు అదర సాక్షిహేళువికిగే వ్యక్తివన్ను అన్నయిసబయసుత్తదే. దేవర ఆత్మను దేవరు బళికమాడలు సంతోషిసువ యావుదాదరూ శక్తి అథవా ప్రభావవాగిదే ఎంబ సత్యవు గ్రహించయాదాగ, సంగతియు స్ఫ్యవాగుత్తదే మత్తు ‘ఆత్మన సాక్షియన్ను’ వ్యత్యసపడిసి గురుతిసలు సులభవాగుత్తదే. ఈ సాక్షియన్ను హోందిదవరిగే అదర ఖిజితతెంఱన్న తిలిదుకోళ్ళువుదు ఆశీవాచదకర సంగతియాగిదే. ఆదరే ఈ సాక్షియన్ను హోందదేవరిగే తమ్ము కొరతెంఱన్న ఖిజితపెడిసికోళ్ళువుదూ ఆశీవాచదకరవే: ఆదకారణ అవరు ఎల్లా నిబంధనసగళన్నూ మార్చిసి సాక్షియన్ను పడికోళ్ళబమదు. ఇదిల్లదే యాదాద తమ్మన్న దేవర మక్కలిందు తందెయ స్థిక్కత నేలియల్లి పరిగణిసికోళ్ళవ హక్కుళ్వవరాగువుదల్ల.

ఆదరే నిజవాద సాక్షియుళ్వవరిగే - సరియాద అనుభవ లుళ్వవరిగే మత్తు అవుగళన్న యావ రీతియల్లి ఓదికోళ్ళబేందు కలితవరిగే ఎంధాః ద్వేవికవాద సంతోష మత్తు శాంతియు ఉంటాగుత్తదే! నిజవాగియూ అంధవరిగే దుఃఖిదల్లి సంతోషవు, కశ్తలేయల్లి బేళకు, తొందరేయల్లి సమాధానవు, బలహినతెయల్లి బలాధిక్యవూ ఉంటాగుత్తదే. మత్తు ఈ ప్రస్తావద బగ్గ మాణికాగూ కొలంకుషావాద ఆదేశగళు ఎల్లా విషయగళ బగ్గ ఆ అద్భుతవాద పుస్తకదల్లి, తందెయ మాతుగళల్లి అందరే సత్యవేదదల్లి కండుబరుత్తదే. అదరల్లి మత్తు అదరల్లిన సాక్షీగళ మూలక దేవర ఆత్మవు నమ్మ ఆత్మగళోందిగే సాక్షి హేళుత్తదే :

*How firm a foundation, ye saints of the Lord
Is laid for your faith in his excellent word.
What more can he say than to you he hath
said:*

You who unto Jesus for refuge have fled!"

ఆత్మన సాక్షియన్ను తిళుకోళ్వపుదు హేగే ?

How to Know The Spirits Witness

ఒబ్బ మానవన మనస్సు అథవా ఆత్మవన్ను ఆతన మాతుగళింద తిళుకోళ్వబమదు. అదరంతే నావు దేవర మనస్సు అథవా ఆతన ఆత్మన్ను ఆతన వోతుగళిందలూ, వ్యవహారగళిందలూ తిళుకోళ్వబమదు. ఆతన మాతుగళ సాక్షివేనెందరే

ఆతన బలిగే (విశ్వాసద మూలక, కెట్ట మత్తు సత్త కాయిగళింద క్రిస్తున మూలక సుధారణ పడేదు) బరువవరేల్లరూ అంగిస్కరితగోళ్ళతారే ఎంబుదే (ఇబ్రియ 7:25 నోఇరి). ఆదుదరింద ఆత్మన సాక్షియన్ను బయసువవరు తమ్మల్లే ఈ ప్రశ్నగళన్న హాకిహోళ్ళబేకాగుత్తదే :-

“క్రిస్తునన్న నన్న విమోచకను ఎందు గ్రహిసికోళ్వంతే మత్తు ఆతన నీతివంతికియ మూలక మాత్రమే నాను పరించికద తందెయన్న సమీపిసువంతే మత్తు ఆతనింద అంగిస్కరిస ల్లడువంతే నాను ఎందాదరూ క్రిస్తునింద ఎల్యెయల్పటవనా/కాగిద్దేనో?”

ఈ ప్రశ్నంఱన్న సుకారాత్మక వాగి ఉత్తరిసువుదాదరే, ముందిన ప్రశ్న ఏనేందరే :-

“నాను ఎందాదరూ నన్నన్ను, నన్న సమయవన్ను, నన్న మేధాత్మియన్ను, నన్న ప్రభావవన్ను మత్తు నన్న ఎల్లపుగళన్ను కటనిగ సంపూర్ణవాగి ప్రతిష్టిసికోండిద్దేనో?” ఎంబుదు.

ఈ ప్రశ్నయన్న సవా సకారాత్మకవాగి ఉత్తరిసువుదాదరే, ప్రత్యుసువాతను, త్రైయకుమారన వుండే తందెంఱల్లి తాపు ఆతనింద అంగిస్కరిసల్పటిధేవందు మత్తు ఆతన మక్కళాగి మాన్యతమోందిధేవందు మాణిక భరవసేయింద తిళుకోళ్వబమదు. తమ్మ స్పంత హృదయిద ఆకాంక్షగల్లన్ను, వునోభావనోగల్లన్ను పరిశోధిసికోళ్వవాగ ఆతను తాను క్రిస్తున అహాతెయన్న ఇన్నూ నంబుత్తిరువుదాగి, తాను ఇన్నూ తందెయ జిత్తవన్ను నెరవేరిసికోళ్వపుదక్కాగి ప్రతిష్టిసల్పటిరువుదాగి మత్తు ఈ రీతియల్లి ద్వేవికతెయోందిగే సామరస్య మత్తు శాంతియన్ను ఆతను తన్న హృదంఱదల్లి వుందువరేంఱలు అనువువువాడికోడుత్తానే ఎంబుదన్ను కండుకోళ్వతానే. క్రిస్తునల్లి కటన ఈ కృపేయ నిష్టితాభిప్రాయివు నమ్మ స్పంత అనుభవగళ సత్యతెగళింద రజితవాగిద్ద, కటన మాతుగళ బదలాగద లక్షణగళ మేలే కట్టల్పటిరువుదరింద అదు బదలాగువ భావనేగళింబ మరణిన మేలే కట్టల్పటింతే అదన్ను పల్లటిసలాగదు అథవా మాపాడిసలాగదు. అంధకారద సమయదల్లి యావుదాదరూ అనుమానగళు నుసుళిదల్లి నావు

ದೇವರ ವಾಕ್ಯವೆಂಬ ‘ದೀಪ’ವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊಸದಾಗಿ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಬುನಾದಿಯನ್ನೂ ಹುಡುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಕರ್ತನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ನಿಷ್ಪೇಣಿಂದ ಇರುವುದಾದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ. ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನಗಳು ತಕ್ಷಣವೇ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತವೆ; ನಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆತನ ‘ಅಮೂಲ್ಯ ರಕ್ತ’ದಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸವು ನುಚ್ಚನೂರಾಗುವುದನ್ನಾಗಲೇ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಜಾರಿಹೋಗುವುದನ್ನಾಗಲೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರಾದರೆ, ನಮಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವಿರುವುದರಿಂದ, ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ “ವಿಶ್ವಾಸದ ಮೂರ್ಖ ಭರವಸೆ”ಯನ್ನು ಮನಃಸಾಧಿಸಲೂ ಬಹುದು (ಇಬ್ರಿಯ 10:22 ನೋಡಿರಿ). ಆದರೆ ಈ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ‘ಕರ್ತನು ಸತ್ಯವಂತನು’ ಎಂಬ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡವ ನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಯೋಹಾನ 3:33) ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು: ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಬದಲಾಗುವವನಲ್ಲ, ಆತನು ನಿನ್ನೆಯೂ, ಇಂದೂ, ನಾಳೆಯೂ, ಎಂದೆಂದೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಕರ್ತನ ಜನರು ಒಮ್ಮೆ ತಾವು ದೇವರ ಕೈಪ್ಪಾ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಹೃದಯವು ನಿಷ್ಪೇಣಿಂದರುವರೆಗೂ, ಅವರ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ದೇವರ ಚಿತ್ತದೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿರುವರೆಗೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀತಿಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಿಳಿದು ಬರುವ ದೇವರಾಜ್ಞಾಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿರುವವರೆಗೂ ತಾವು ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವುಂದುವರೆಂದುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಪ್ರೋಫೆ ಭರವಸೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು. (ಇಬ್ರಿಯ 11:6, 13:8 ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ).

ಯಾರು ಯಾರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಹೆಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ತಾವು ‘ಕರ್ತನ ಮಕ್ಕಳು’ ಎಂಬ ಕರ್ತನ ವಾಕ್ಯದ “ಸಾಕ್ಷಿ”ಯ ಭರವಸೆ ಉಂಟು; ಇದು ಸುವಾತಾ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಜವಾದ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಬಳ್ಳಿಯ (ಯೋಹಾನ 15:1 ನೋಡಿರಿ) ಕೊಂಬೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ನಿಜವಾದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯ ಪರಿಕ್ಷಾರ್ಥ (Probationary) ಸದಸ್ಯರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಅವರು ಕ್ರೈಸ್ತನ ದೇಹವಾದ ನಿಜವಾದ ಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ್ದಾರೆಂದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಕ್ಷಿಯು ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ನೀಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಆತನ ವಾಕ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನು ಅಂಥವರಿಗೆ ಅವರ ಹೃದಯಗಳು ಕರ್ತನಿಗೆ ನಿಷ್ಪಾವಂತಿಕೆಂಪಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥ ಸಮಯದ ಅಂಶದವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆದರೆ - ಅವರ

ಸ್ವಯಿಜ್ಞಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಶ್ಯವೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವವರಾದರೆ. ಅವರ ಒಡೆಯನ ಹೆಚ್ಚೆಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯವ ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಬಯಸುವುದಾದರೆ, ಅವರ ಕ್ರಮ ಮುಗಿದು ಮನರುತ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಪ್ರಥಮ ಮನರುತ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಭಾಗಿದಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನಿಜವಾದ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗುವುದು. (ಫಿಲಿಪ್ಪ 3:10 ನೋಡಿರಿ).

ಆದಗೂ, ದೇವರ ಆತ್ಮನು, ಈಗಳೇ ನಿಜವಾದ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಬಳ್ಳಿಯ ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿರುವವರನ್ನು ಅವರು ಅಪ್ರಮಾಣಿಕರಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಶ್ರೀತಿಯ ಉತ್ತಮವಾದ ಘಳಗಳನ್ನು ಬಿಡಲು ವಿಫಲವಾದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾಗೆ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಲಾಗುವುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಆತನ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಸಮವಾದ ಸ್ವಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. - “ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಘಳಕೊಡದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಆತನು (ತಂದೆಯು) ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಘಳಕೊಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೊಂಬೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಘಳಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಶುಭ್ರಮಾಡುತ್ತಾನೆ” (ಯೋಹಾನ 15:2). ಕರ್ತನ ಆತ್ಮನು, ಆತನ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯ ನಿಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಆತನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ, ಅವರಿಗೆ ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಗ್ಗೆ ಒಳಗಿದ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ತರಿದುಹಾಕುವಂತೆ ಕಡಿದು ಹಾಕುವ ಬಗ್ಗೆ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಬಗ್ಗೆ. ಘಳಕೊಡುವವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಮೇಲೆ ಆಗಬಹುದಾದ ಈ ಅನುಭವಗಳು ನಾವು ಇನ್ನೂ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬ, ಇನ್ನೂ ಬಳ್ಳಿಯ ಹೊಂಬೆಗಳಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೇವೆಂಬ - ನಾವಿನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಪಾಲನೆಗೆ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಯಾರಾದರೂ ಈ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಮೇಲೆ ಶಿಸ್ತಪಾಲನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತೆಯುಳ್ಳ ವರಾದರೆ, ಆತನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನ ಈ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಹೊರತೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆತನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಮಾನವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾನೆ (ಇಬ್ರಿಯ 12:7 ನೋಡಿರಿ).

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಮರ್ಪಕರಾದಲ್ಲಿ, ನಿರಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ಸರ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶೋಧನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಗಿಂದ ಸಾಬಿತಾದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಬೇರೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಆಗ ನಮ್ಮ ಸಮರ್ಪಕತೆಯ ಮತ್ತು ಆತನೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು

ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ; ಆಗ ಶಿಕ್ಷೆಯನಾಗಲೀ, ಕಹಿ ಅನುಭುವುಗಳಾಗಲೀ ಆತನ ಅವಕೃಪೆಯನು ಕುರುಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಇರುವಂತೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಅಸಮರ್ಪಕರೆಂದೂ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದೇವರ ಮುಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯವರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿದೆ; ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅರ್ಥತೆಯ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆ ಅವಧಿಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಸಮರ್ಪಕತೆ ಇವುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೂತನ ಹೃದಂಗಗಳು, ನಮ್ಮ ನೂತನ ಜಿತಗಳು, ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗಳು ಅಥವಾ ಆತ್ಮಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ದೇವರಿಗೆ ಅಂಗೀಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿವೆ. ದೇವರ ಸಮರ್ಪಕತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಹಲವೊಂದು ಮತ್ತು ಕಲಿಂಗಬೇಕಾದ ವುಖ್ಯವಾದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಅನುಭಗಳನ್ನು ನಾವು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಾದುಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯು ನಮಗಾಗಿ ಮಹಿಮೆಯ ಭವ್ಯವಾದ ಆತ್ಮೀಕ ಮಂದಿರವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇದರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮಾನವ ಜಾತಿಯು ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಲು ಮತ್ತು ತಮ್ಮಗಳ ಮನಃ ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಂದಿರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಹಾ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿಯ ಆದಶ ದ್ಯೇಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. - ಈ ಸಮಸ್ತ ಆದಶವು ಅದರ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೂಲಗಳಾಗಿರುವ, ‘ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಣಿರುವ’ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಕಲ್ಲಾಗಿರುವ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ವೈಕಿಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಮಂದಿರದ ಜೀವದಕಲ್ಲುಗಳಾಗಿ ಅದರ ಶಿರಸ್ಸಾಗಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನೋಂದಿಗೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡುವಂತೆ, ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕ ದೇವರ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಲು ದೇವರಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರ ಹೊಂದಾವೆವರಿಗೆ ಒರ್ನಾವುದು ಉತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಒರಟು ಸ್ಥಭಾವದ ಕಾರಣ, ಈ ದೇವಾಲಯದ ಮೂಲ ಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿರುವ ಕೃಪಾಭರಿತವಾದ ಶ್ರೀಣಿಂಜೋಂದಿಗೆ ಸಾರುರಸ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ಹಾರ್ಷಿಸುವಂತೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನಪಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಆ ಮಟ್ಟಿನ ಉಳಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಮೇರಗು ಕೊಡುವಿಕೆಯು ನಮಗೆ ನಿರಪೇಕ್ಷವಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ, ದೇವರ ಸುತ್ತಿಗೆಯ ಮತ್ತು

ಉಳಿಯ ಏಟನ್ನು ತಾವು ಪಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡುಹೊಳ್ಳುವವರು ಈ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಕೊರತೆಯುಳ್ಳವ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರ ಆತ್ಮನು ತನ್ನ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ಆ ಭವ್ಯವಾದ ಮಹಾ ಕಲ್ಲು ಸಹಾ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವು ನಮಗೆ ಕೆಲಮಟ್ಟಿನ ಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ವಿರೋಧಗಳಿರುವ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಗುರುತಿಸದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಒರ್ನಾವುದೇ ಸ್ಂಕಷ್ಟಗಳು, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಲ್ಲದೆ ನೆಲೆಯಾಗುವುದಾದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಆ ಮಂದಿರದ ಜೀವವುಳ್ಳ ಕಲ್ಲುಗಳಾದ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವಂದು ನಾವು ಬಿಚಿತ್ವವಾಗಿ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. - ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಅಂಗೀಕಾರದ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧತೆಯ ಸಾಕ್ಷಿದ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ನಮಗೆ ಏಕೆ ಉಪದ್ರವಗಳೂ ಮತ್ತು ಕೇಡುಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಲು ಕರ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬಿಂಡಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನಾವು ಇನ್ನೂ ಆತನ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೋ ಇಲ್ಲವೋ (2 ಕೊರಿಂಥ 13:5 ನೋಡಿರಿ) ಮತ್ತು ನಾವು ಕರ್ತನ ಹೆಚ್ಚಿಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಇನ್ನೂ ಪರಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹಾಗೂ ಆತನ ಜಿತಕ್ಕೆ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಉಲಿ ಕೆತ್ತನೆ, ಹೊಳಪಿಸುವಿಕೆ, ತರಿದುಹಾಕುವಿಕೆ, ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು, ಹೊಡಿತಗಳ ಇವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳು ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ತಾಳ್ಳುಯಿಂದ, ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವುಗಳು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಆತ್ಮನ ಪೂರ್ಣ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಆತನ ಮಹಾ ಕರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಾವುಗಳು ದೇವರ ಪುತ್ರರಾಗಿದ್ದೇವೆ, “ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದರೆ ಬಾಧ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ; ದೇವರಿಗೆ ಬಾಧ್ಯರು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಬಾಧೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವುದಾದರೆ ಆತನ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವೆವೆ” (ರೋಮಾ. 8:17).

ಆತ್ಮನ “ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯ ಭಿನ್ನತೆಗಳು”

The Spirits "Difference of Administration"

“ದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಕ್ಕಳೆಂದು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ: ತಂದೆಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆ ಹೊಂದದ ಮಗನಲ್ಲಿ? ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ

ಹೊಂದುವ ಶಿಕ್ಷೆಯು ನಿಮಗುಂಟಾಗದಿದ್ದರೆ ನೀವು
ಹಾದರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರೇ ಹೊರತು ಪ್ರತ್ಯರಲ್ಲ”
(ಜಬ್ರಿಯ 12:7-8).

ಈ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಸಂಕಟಗಳೂ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ದೇವ ಭಕ್ತರ ಮೇಲೆಯೂ ಅವುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳು ತಂದೆ ದೇವರ ಜಿತಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪ್ರೇಪದಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವ ವರ್ತ ಹೊರತಾಗಿ ಅನ್ನರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಾಮಿಸಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಆತನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ತರಿದುಹಾಕುವಿಕೆ ಮತ್ತು ದಂಡನೆಗಳು ಒಂದೇ ತೆರನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಲೋಕದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಮತ್ತು ಮಟ್ಟದ ಶಿಂಗಿನ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುವಂತೆ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಹಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಸಮೃತಿಯ ನೋಟವೇ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ; ಇತರರಿಗೆ ಬೈಗುಳಿದ ಒಂದು ಮಾತಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಭಾರುಕೋಲಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಕೆಲವರನ್ನು ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೂ ಧಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಲೋಕದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ವಿಧೇಯರಾದ ಮತ್ತು ತಮಗೆ ವಿರೋಧಮಾಡದೆ ನಮ್ಮತೆಯಿಂದಿರುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಒಂದು ಮಾತು ಅಥವಾ ನೋಟ ಅವರ ಕೆಟ್ಟತನವನ್ನು ತೊರೆದುಹಾಕಲು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯು ಸಹಾ ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ನಡುಗಿರಿ ಎಂಬಂತೆ “ಕರ್ತನ ಮಾತಿಗೆ ಭಯಪಡುವವರೇ, ಆತನ ವಾತಾಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರಿ” (ಯೋಹಾನು 66:5) ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಅಂಥವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕೌರತೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ತಿದ್ದುಪಾಟನ್ನು ಬಂರುಸುತ್ತಾರೆ - ದೇವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅಧವಾ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸದಾ ಆತನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ; ಅವರ ಈ ಮನೋಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕವಿಯೊಬ್ಬನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಉತ್ತಮರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ :-

Sun of my soul, my Father dear,
I know no night when thou art near
O, let no earth born cloud arise
To hide thee from thy servant's eyes”

ಈ ವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೋಸ್ತಲನು “ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ”

(1 ಕೊರಿಂಥ 11:31) ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ದಂಡನೆಯು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾಗೆ ವರ್ಗದಲ್ಲಿರಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ; ಇಂಥವರು ಈಗಲೂ, ಮುಂದೆಯೂ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಠಿಂಕ್ ಸುಕ್ರಿಸ್ತನ್ ನೋಂದಿಗೆ ಆತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಧೇಯ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಳ್ಳಿ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕರ್ತನು “ನಿನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಾಕ್ಕಿಸಿ ಆಲೋಚನೆ ಹೇಳುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ - ಮತ್ತು “ನಿನ್ನ ಜಿತ್ತವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ನಡೆಸಿ ತರುವಾಯ ಮಹಿಮೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿ” ಎಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದೆ. ನಿರಂತರವಾದ ಚಾವಟೆ ಏಟನಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ನಡೆಸಲ್ಪಡುವವರು ಗೆಲ್ಲುವವರ ವರ್ಗದವರಲ್ಲ ವುತ್ತು ಅವರು ಕರ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯಾಗಲು ಅರ್ಥರಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸತ್ಯದ ಆತನ ಸಾಕ್ಷಿ ಉಂಟು. (ಕೀರ್ತನೆ 32:8, 73:24 ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆ 7:9,14 ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ).

ದಂಡನೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ತಪ್ಪಿನ ಮರಾವೆ ಅಧವಾ ಕರ್ತನ ಒಪ್ಪದಿರುವಿಕೆಯ ಸಾಕ್ಷಿ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತನೋಂದಿಗಿರುವಂತೆ, ಆತನ ನಿಷ್ಪಾವಂತ ಅನುಯಾಯಿಗಳೊಡನೆಯೂ, ದೃವಿಕ ಅನುಗ್ರಹವು ನಿಷ್ಪಾವಂತರನ್ನು ವಿಧೇಯರನ್ನು ಶ್ರಮೆಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿರುದ್ಧ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುವ ಶಿಕ್ಷೆಯಂತಲ್ಲ ಆದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂತೆ, ಸ್ವಯಂ ತ್ಯಾಗದ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ, ಹಾಗೂ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯಂತು ಕಾರಣಕ್ಕಾನುಸಾರವಾಗಿ ಇವು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಇತರರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಾಗ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತದೆಲ್ಲದ ಅಪರಾಧಗಳ ಕಾರಣ ದಂಡನೆ ಗೊಳಿಗಾಗಿರುವಂತೆ ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಸಹಾ ತಮ್ಮದಲ್ಲದ ತಮ್ಮಗಳಾಗಿ, ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳ ಕಾರಣ ಹಲವು ಸಾರಿ ಅಂಥಾಗೆ ದಂಡನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲನು “ನಾನು ಈಗ ನಿಮಗೋಂಸ್ಕರ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಾಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಕಟಗಳೊಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನು ಸಭೆಯೆಂಬ ಆತನ ದೇಹಕ್ಕೊಂಡಿರುವ ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ” (ಕೊಲೋಸ್ಸೆ 1:24) ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಪವಿತ್ರಾತ್ಮೆ ಯಾವದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ನೀಡುತ್ತದೆ ?

What the Holy Spirit Witnesses ?

ಈ ಹಿಂದಿನವುಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ “ಆತನ ಸಾಕ್ಷಿ

ಉಂಟೋ ಇಲ್ಲವೋ? ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವಯೋ?” ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಪರೀಕ್ಷೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಆಗಾಗ್ಯ ಮನರಾವತ್ಸಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾದುಹೊಂಡು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಆತನ ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಬಹುದಾಗಿದೆ.

ನಾವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ತರಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವಯೋ? ನಾವು ಅಂಥಾಃ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೋ? ಆತ್ಮನ ವಿರುದ್ಧ ಕದನಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಮಾಂಸಿಕ ಶರೀರದ ಧೋರಣೆಗಳು - ಹೋಪ, ಮತ್ತರ, ದ್ಯೇಷ, ಹೊಟ್ಟಿಕೆಚ್ಚು, ಕಲಹ, ಸ್ವಾಧ್ಯ, ಒರಟುತನ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಜೀವದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆಯೋ? ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಅನುಭವಿಸಲ್ಪಡುವ ಈ ತ್ವರಿತ ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿನ - ನಮ್ಮತೆ, ತಾಳ್ಳು, ಶಾಂತಿ, ಸಾದ್ಯ, ಸಹೋದರ ಕರುಣ, ಪ್ರೀತಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ನಂತರ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಂಥಾಃ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಯಾರು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿರುವಂತೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅಂಥವರು ದೇವರ ಮುಂದುವರಿದ ತಮ್ಮ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ತಿಳಿದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿ ಇದೆ.

ಮನಃ, ಆತ್ಮನು “ದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿರುವವನು (ಪಡಕೊಂಡವನು) ಪಾಪಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ” (1 ಯೋಹಾನ 5:18) ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷಿ ನೀಡುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು ಒಮ್ಮೆಯೇ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ (ಅದು ಸತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಗಣಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ) ಅದರ ಅಧಿನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರಬಹುದು. ಅವರು ದೋಷಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಬಿದ್ದು ತಮ್ಮ ನಿಂಬಾಯಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪವಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರೆಂದೂ ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೇವರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವವರಲ್ಲ. ಆಗ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇವರ ಜಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಎಂದೂ ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಉಂಟಾದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಬಲು ಇಷ್ಟವಾದ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಅಪ್ಪಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ, ಎಲ್ಲಾ ಹೋಮಲವಾದ ಸಂಬಂಧಗಳು ತುಂಡಾದರೂ ನಾವು ದೇವರಚಿತ್ತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತೇವೆ, ಆತನ ಒರೋಜನೆಗಳನ್ನು

ಮೂರ್ಯೆಸುತ್ತೇವಾದರೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸಿನ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲೆಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ದೇವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಅಂಗೀಕಾರಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಾವೂ ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ದೇವಜನರಾಗಿರುವವರು ಲೋಕದವರಿಗಿಂತ ಪ್ರತ್ಯೇಕರಾದವರು - ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು, ಅವರ ಧ್ಯೇಯ, ಸಾವುಂ ಸ್ವಾತ್ಮ, ವುನೋವೈತ್ತಿಗಳು ವೈವಿದ್ಯಮಯವಾಗಿವೆ ಎಂದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮನು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ - “ನೀವು ಲೋಕವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತನ್ನವರೆಂದು ಮಮತೆ ಇಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೀವು ಲೋಕದ ಕಡೆಯವರಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಲೋಕದವರೊಳಗಿಂದ ಆರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಲೋಕವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷಮಾಡುತ್ತದೆ” (ಯೋಹಾನ 15:19); “ಕ್ರಿಸ್ತಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರುಗಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ವಾಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ಹಿಂಸೆಗೊಳಗಾಗುವರು” (2 ತಿಮೋ. 3:12).

ಈ ವಾತಾಗಳಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳಬಲ್ಲದೋ? ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ, ದೇವರ ಆತ್ಮ (ಮನಸ್ಸು) ಮನಃ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮ (ಮನಸ್ಸು)ದೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಆತನವರು ಎಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಮಾತನಾಡಿದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲೋಕ ಜನರೂ ಇದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕೋ? ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದ ಆತ್ಮನು ಕಾಲಾರಿದ್ದನು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಮಾಂಕಿತ ಯೆಹೋದ್ಯ ಸಭೆ ಎನಿಸಿಕೊಂಡವರ ಬಗ್ಗೆ ಇದು ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನಿಜವಾಗಿ ಆತನ ಹಿಂಸೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುಗಳಿಂದಲೇ ಬಂದವುಗಳು. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಹೆಚ್ಚಿಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದೇ ವಿಧ್ಯಾದ ನಿರಾಶೆಯು ಅನುಭಿಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬಾದಕ್ಕೆ ನಾವು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಲೋಕದ ಆತ್ಮನು ಅದರ ಆತ್ಮಂತ ಪ್ರತಿರೋಧಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ತಾವು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕುಲವಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಮುಖ ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಆತನನ್ನು ‘ಬೆಳ್ಳೆಭೂಲ’ ಅಂದರೆ ‘ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಒಡೆಯನು’ ಎಜಿದು ಕರೆದರು. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ “ಅವರು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಬೆಳ್ಳೆಭೂಲನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಆತನ ಮನೆಯವರನ್ನು ಏನೆಂದಾರು?” (ಮತ್ತಾಯ 10:25)

ವಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮುನ್ನ ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ನಾವು ಅದರ ಸೇವೆಮಾಡುವವರಾದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಟ್ಟಿದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೂ, ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂಬ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಪು ನಮಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನು ಅಂದಿನ ಯೂಹಾದಿ ಸಭೆಯ ಜನಪ್ರಿಯ ನಾಯಕರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೈಚೊಡಿಸಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಂಪುಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿಮುಖನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆತನ ಕಾಲದ ತಪ್ಪಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಾರದೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆತನನ್ನು ಯಾರೂ ದೇಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಹಿಂಸೆಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮನುಷ್ಯರೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆತನು ತಾನೇ ಹೇಳಿದಂತೆ “ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಶೈಷ್ವವೇನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥಂದು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದೆ” (ಲೂಕ 16:15).

ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನು ಮೌನವಹಿಸಿ ಕರ್ಪಟಿಗಳಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಫರಿಸಾಯರುಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾಲಿಗಳೆಯದೆ, ಅವರ ಸೋಗು, ಉದ್ದ್ವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಮತ್ತು ತಪ್ಪಿ ಬೋಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಾರಾತನಾಡದೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವರು ನಿಸ್ಪಂದೇಹವಾಗಿ ಆತನ ತಂಟಿಗೆ ಬಾರದೆ ಆತನನ್ನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇರಲು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ಹಿಂಸೆಯನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಆತನ ಸತ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಬಾಧೆಂಪುನ್ನನ್ನಬ್ರಹ್ಮವಿಸಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು; ಅದೇ ವರ್ಗದ, ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮವ್ಯಾಖ್ಯಾವರು, ಕರ್ತವ್ಯನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವವರು, ತಮ್ಮ ಬೆಳಕನ್ನು ಅನ್ವಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಈಗ ದೇಷ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು, ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳುವ ಉತ್ತಮವಾದ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರಮೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವರು, ಅವರು ಧನ್ಯರು. ಆದರೆ ಅವರು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವಂತೆ “ನೀವು ತ್ರಿಷ್ಣನ ಹೆಸರಿನ ನಿಮಿತ್ತ ನಿಂದೆಗೆ ಗುರಿಯಾದರೆ ಧನ್ಯರೇ; ತೇಜೋಮಯವಾದ ಆತ್ಮನಾಗಿರುವ ದೇವರಾತ್ಮನು ನಿವೃತ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ” (1 ಪ್ರೇತ 4:14) ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಅವರು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಹೊಂದಿ ಇಕ್ಕಣಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆಕ ರಾಗಿರುವರು.

ಮನಃ “ಈ ಪಾಪಿಷ್ಟ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವನು ನನಗೂ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಗೂ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರನು ತಾನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಪ್ರಭಾವದೊಡನೆ

ಪರಿಶುದ್ಧ ದೂತರ ಸರ್ವೇತವಾಗಿ ಬರುವಾಗ ನಾಚಿಕೊಳ್ಳುವನು” (ಮಾರ್ಕ 8:38) ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಪವಿತ್ರತ್ವನು ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಕರ್ತವ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಂಪುಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವು ತಮ್ಮ ವಿರೋಜಕನು ಮತ್ತು ಒಡೆರುನು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರು ಆತನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆತನ ದೇವರ ಮಗುವು ಮತ್ತು ಆತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅದು ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಕ್ಷಿರುವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಅವರುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮತ್ತು ದೇವದೂತರುಗಳ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನವರೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವೆನಂಬ ಅವರ ಒಡೆರುನ ವಾಗ್ಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವುಂಟಿ. ಆದರೆ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಇಂಥಾಃ ವಾಗ್ಧಾನವು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ - ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಅವರ ಹೃದಯಗಳು ಅವರು ಕರ್ತವ್ಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ತಾವು ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆತನ ಸಹೋದರರು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆತನ ದೇಹದ ಅಂಗವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಚೋಧಿಸಿದ ಆತನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಲಜ್ಜಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾಃ ಅನುಭ್ರವಗಳುಳ್ಳ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅವರ ಇಂಥಾಃ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಕಾಣದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯನು ಸಹಾ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರದೂತರುಗಳ ಮುಂದೆ ತನ್ನವರೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಲು ನಾಚಿಕೆಪಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಮುಂದುವರೆದು, ಪವಿತ್ರತ್ವನು “ದೇವರಿಂದ ಹಂಟ್ಟಿರುವಂಥದೆಲ್ಲವು (ಪಡಕೊಂಡವರೆಲ್ಲರು) ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸುತ್ತದೆ. ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸುವಂಥದು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯೇ” (1 ಯೋಹಾನ 5:4) ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷಿ ನೀಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಈ ಸಾಕ್ಷಿರು ಬೆಳಕಿನಿಂರಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾವು ಈ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಜಯಿಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆಯೋ? ಆ ಮಂಟಪ ಏನೆಂದರೆ, ಕರ್ತವ್ಯನವರಾಗಬೇಕಾದರೆ, ನಾವು ಈ ಲೋಕದ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿರಬೇಕು, ಅದರೊಂದಿಗೆ, ಅದರ ಗುರಿಯೊಂದಿಗೆ, ಅದರ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತಿಕ್ಕಾಟವ್ಯಾಖ್ಯಾವರಾಗಿ ಕಂಡುಬರಬೇಕು. ತಿಕ್ಕಾಟ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯು “ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು” ಎಂಬ

ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವೃಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ, ಅದರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ವಾತಿತರಿಗಳಾದ ಸ್ವಾಧ್ಯ, ಜಂಭ, ಆಶೆ ಮುಂತಾದವರ್ಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹಾನುಭಾತಿ ಮತ್ತು ಸಂಯೋಜನೆಯಿಂಳ್ಳ ಯಾರೂ ಕೂಡಾ ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸಲಾರರು.

ನಾವು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದೇವೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಮೊದಲು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದುದಂದರೆ, ನಾವು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸುವದೆಂದರೆ ವುಖಿಸುತ್ತಿರು ವುಲಾಲಕ ಅಥವಾ ಅದರ ಅವಿವೇಕತನದೊಂದಿಗೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ತಿರುವು ನೀಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲ, ಅಥವಾ ನಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಸ್ನೇತಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಂದರೆ ಸಬ್ಬಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೋಧಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಬಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಪಂಥೀಯ ಸಭ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾಗುವ ಮೂಲಕವೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸಬಹುದೆಂದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಸೂಚಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆತನ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿವೆ. ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸುವಂಥ ವಿಜಯವೆಂದರೆ ನಂಬಿಕೆಯೇ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತಾ “ಜಂಗುಶಾಲಿಗಳಾಗಬೇಕಾದರೆ ನೋಡಾವವರಾಗಿ ನಡೆಯಂದೆ ನಂಬಿವವರಾಗಿ ನಡೆಯೇಕು” (2 ಕೊರಿಂಥ 5:7) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕಾಣುವಂಥಾಃ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಜನಪ್ರಿಯತೆ, ಲೋಕದ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು, ಪಂಗಡಗಳ ಶೈಷ್ವತೆ ವುಂಟಾದ ವೃಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ ನಾವು ಕಾಣಿರುವಂತೆವುಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಆಶ್ರೀಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು, ನಿತ್ಯನಿರಂತರವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ “ನಾವು ಕಾಣುವಂಥಾದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಕಾಣಿರುವಂಥದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದು; ಕಾಣಿರುವಂಥದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದು; ಕಾಣಿರುವಂಥದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದು” (2 ಕೊರಿಂಥ 4:18) ಎಂದು ಬರೆದದೆ. ಕವಿಯ ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವೃಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ವೃಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು :-

*“I would rather walk in the dark with God,
Than go with the throng in the light”*

ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆದು, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ನಮಗೆ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವುದಾದರೆ, ನಮಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೇ, ಮುಂಬರುವ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ

ಆಗಲೇ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ದೇವರಿಂದ ಆತನ ಕೃಪಾವಾಕ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ, ಆತನ ಆಶ್ರೀಕ ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಶಿಕ್ಷಣವಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಪ್ರಭುದ್ದರಾದಂತೆಲ್ಲಾ ‘ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವವರಾಗಿ’ ನಾವು ವಾಕ್ಯವೆಂಬ ಹಾಲಿನೊಂದಿಗೆ, ಫಟ್ಟಿಯಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಅಪುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇವುಗಳು ನಮ್ಮ ಮೂರಣ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಮೋಸ್ಲರುಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ (1 ಪೇತ್ರ 2:2; ಇಬ್ರಿಯ 5:13,14 ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ಆತ್ಮನ ಕೃಪೆ, ನಂಬಿಕೆ, ಮನಸ್ಸೆಯ್, ಜ್ಞಾನ, ಸ್ವಯಂ ನಿಯಂತ್ರಣ, ತಾಳ್ಳು, ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ, ಸಹೋದರ ಸ್ನೇಹ, ಪ್ರೀತಿ ಮುಂತಾದವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ತಂದೆಯ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮೀಪ ಸಾಂಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕರ್ತನು ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡುವವನಾಗಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಆತನ ಕೃಪಾಭರಿತವಾದ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಆತನ ಸ್ವಂತ ಕೃಪಾಭರಿತವಾದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವವನಾಗಿ ಅಮೋಸ್ಲ ಪೇತ್ರನು “ಇವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲಸ್ಯಗಾರರೂ ನಿಷ್ಪಲರೂ ಆಗದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲದವನು ಕುರುಡನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಅವನು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂಳುವನಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಹಿಂದಣ ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ತಾನು ಶುದ್ಧನಾದುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದದರಿಂದ ಸಹೋದರರೇ, ದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದದ್ದನ್ನೂ ಆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನೂ ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಸಪಡಿರಿ. ಹಿಂಗೆ ನಿಷ್ಪ ಮಾಡಿದರೆ ಎಂದಿಗೂ ಎಡಹುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನೂ ರಕ್ಷಕನೂ ಅಗಿರುವ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ನಿತ್ಯರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹಾಗೆ ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು” (2 ಪೇತ್ರ 1:8-11) ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. (ಇದನ್ನು ಯೋಹಾನ 16:12,15ರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿರಿ.)

ತಮಗೆ ಇಂಥಾಃ ಸಾಕ್ಷಿ ಉಂಟಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆತನ ಸಾಕ್ಷೀವೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ ಫಲಕ್ಷನುಸರವಾಗಿ ತಾನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೋ, ಪ್ರವರ್ಥಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮತ್ತು ಆತ್ಮನ ಎಲ್ಲಾ ಫಲಗಳು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮಕೊಂಡಿದೆ ; ಮತ್ತು

ದೃವಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಆತ್ಮನ ಫಲಗಳಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿದೆ. ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಚ್ಚೆಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಚ್ಚೆಯೂ ವಿಧೇಯತೆಗಳನ್ನ ತರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನ ಮುಂದುವರೆದ ಜ್ಞಾನದ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಚ್ಚೆಯು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರಿಂದ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೆಲ್ಲರ ಅನುಭವವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಆತ್ಮನ ಈ ಅನುಭವವು ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗುಂಟಾದರೆ ನಾವು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಶೋಧಿಸಿದೋಣಿ! ಮತ್ತು ಅದು ನಮ್ಮನ್ನ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ದೃವಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತರುವವರೆಗೂ ನಾವು ಅದರಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರೆಯೋಣ.

ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿನ ಸಾಕ್ಷಿ

The Holy Spirits Future Testimony

ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮನಃಸಂಧಾನ ಹೊಂದಿದ ಮಾನವ ಜಾತಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಇಲ್ಲಿದಂತೆ ಆತ್ಮನನ್ನ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸೇವಕರುಗಳಂತೆಯೂ, ಸೇವಕಿಯರುಗಳಂತೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಯೋವೇಲನು ಹೇಳುವಂತೆ "ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ" (ಯೋವೇಲ 2:28). "ದೇವರಿಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಲ್ಲರೂ ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವರು" ಎಂಬುದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಹಿಂಸೆಗೂ ಆಗ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತ್ಯಾಗದ 'ಇಕ್ಕಣ್ಣಾದ ಮಾರ್ಗ'ದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ತ್ಯಾಗದ ದಿನವು ದಾಟಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. "ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಮಾರ್ಗವಿರುವುದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಎಡವಿಬೋಳುವ ಕಲ್ಲುಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ" (ಯೋಾಯ 35:8; 62:10 ನೋಡಿರಿ). ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನ ಮಾಡುವವರನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲಾಗುವುದು: ಆದರೆ ಕರ್ತನಿಗಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವವರು ಲೋಕವನ್ನು ಬಾಧ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಪಡಕೊಳ್ಳುವರು (ಅ.ಕ್ರ. 3:23 ; ಕೇತನನೇ 37:7-11 ನೋಡಿರಿ) ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವರು ಮತ್ತು ಒಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವೂ, ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ದಂಡನೆಯೂ ನಾಶನವೂ ಉಂಟಾಗುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ

ಕಾಣುವರು ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಆತ್ಮನು ದೇವರ ಅದೇ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಲಿದೆ? ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅದರ ಕೆಲವು ಸಾಕ್ಷಿಗಳೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಾವು ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳ (ಇದನ್ನು ಭಾವನೆಗಳು ಎಂದೂ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪಾವತ್ರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದೂ ತಪ್ಪಾಗಿ ಕರೆಯುವುದುಂಟು) ಕಾರಣ ಉಂಟಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಮಾನಗಳೂ ಅಂಜಿಕೆಗಳೂ ಮೀರಿ ಇವುಗಳು ನಿಜವಾಗಿರುವೂ ಹೆಚ್ಚಿ ತ್ರುತಿಕರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಪರಂತು, ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೀಸ್ತರೂ ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸುಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದೇ ತೆರನಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ನಾವು ಸೆಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೀರ್ಘವಾದ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೀಸ್ತರೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ಇತರ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರಬೇಕು.; ಆದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಯಾವ ಕ್ರೀಸ್ತರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡವರಲ್ಲ. - ಅವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೆಲವರಾದರೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮಹಾತೋಽಿಗಾರನು ಅಂಥಾಃ ಎಳೆಯ ಕೊಂಬೆಯ ಮೋಳಕೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಫಲವನ್ನು ಅದು ಹಸಿರುಬಣ್ಣಿದ ಎಳೆಯದಾಗಲೀ, ಇನ್ನೂ ಮಾಗದ ಕಾಯಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಬಲಿತ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನಾಗಲೀ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ನೂತನವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು (ಪಡಕೊಂಡವರು) ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಪ್ರಥಮ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದರೆ ಅವರು ಕರ್ತನಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ; ಅವರು ನಿಜವಾದ ದ್ರಾಕ್ಷಬಳ್ಳಿಯ ಎಳೆಯ ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ಷಯ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಎಂದರೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ಷಬಳ್ಳಿಯಂತಾಗಬೇಕು, ಫಲಗಳನ್ನು ಫಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಬಯಕೆ ಅವರಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದು. ಕೊಂಬೆಯು ಮೊದಲ ಚಿಗುರು ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಎಲೆಯ ಸೂಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಮೊಗ್ಗಗಳ ವಾಗಾನವು ಉಂಟಾಗಲು ಹೆಚ್ಚಿ ಸಮಯ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಗ್ರಹಿಕೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆಶ್ರಿತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವು ತನ್ನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅದರ ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದ ಅಂಗಗಳೊಡನೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದಲ್ಲ. ಅದು ಆದರ ಉಸಿರುಗಳೆಸಬಹುದು ಆದರೆ ಅದರ ಅದರ

ಶಕ್ತಿನೀಡುವ ಹಾಲನ್ನು ಬಯಸಿ ಆ ಮೂಲಕ ಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ದರಿಂದಲೇ. – 1 ಪೇತ್ರ 2:2.

ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡವರು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸಂತೋಷಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಕೊರತೆಯಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಿಸಿ ಅವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಹೊಗಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕರ್ತನ ನಿಷ್ಪಾವಂತ ಜನರಿಗೆ ಮಾರ್ಗವೂ ಅನುಭವವೂ ಆಗಿರುವ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ “Tis a point I long to know” (ಆಹಾ, ಅದೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನಾನು ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದೆ) ಎಂಬ ರಾಗ ಹಾಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ನಂಬಿಕೆ ಮೂರ್ಖ ಭರವಸೆ ಅವರಿಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಬೇರೂರಿ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಬುತ್ತದೆ. ಇದು ದೈವಿಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಂಡ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ; “Doubting the castle” ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ನಾವು ಪಾರಾಗುತ್ತೇವೆ – ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯು ದೇವರ ವಾಗಾನಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ, ವಿರೋಧಗಳ ಮತ್ತು ಅಂಧಕಾರದ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕವಿಯೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಸರಿಯಾದ ಅಲೋಚನೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ :-

*“When darkness seems to veil his face
I rest in the unchanging grace
His oath, his covenant, his blood
Support me in the whelming flood
When all around my soul gives way,
He then is all my hope and stay”*

ಆತ್ಮನಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು Sanctified by the Spirit

“ಅದರೂ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ದೇವರ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿಯೂ ತೊಳಿದುಕೊಂಡಿರಿ, ದೇವಜನರಾದಿರಿ, ನೀತಿವಂತರೆಂಬ ನಿಣಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದಿರಿ” (1 ಕೊರಿಂಥ 06:11)

ಪಾವನಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು (ಶುದ್ಧಿಕರಣ) ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾವನ

ಗೊಂಡವರೆಲ್ಲರೂ, ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಂಡವರೆಲ್ಲರೂ ದೇವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಕೊಂಡವರೆಲ್ಲರೂ ತೊಳಿಯಲ್ಲಿಡಬೇಕು ಅಥವಾ “ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನೀತಿ ನಿಣಾಯಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಶುಚಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ” ಎಣಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ನಿಜವಾದ ನೀತಿನಿಣಾಯವು ಯಾಗಾಂತರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕವು ನಮ್ಮ ಮಹಾ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಸಹಾಯದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯಜ್ಞತ್ವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸುವ ಪೂರ್ವವಾಗಿದೆ. ನೀತಿನಿಣಾಯವು ಅತಿ ಮಹತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದುದಲ್ಲ, ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿಣಾಯ ಹೊಂದುವರು, ಅಂದರೆ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನೀತಿನಿಣಾಯಗೊಳ್ಳುವುದು. ಸುವಾತಾರಂತರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಪಾಹಿಗಳಾದ ನಾವು, ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಂಪೂರ್ಣತೆಯು ವಾಸಮಾಡಿ ಇರುವಾಗ ನಿರ್ಮಲರೂ, ಪವಿತ್ರರೂ, ನಿಣಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೂ, ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನೆಂದು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಪೂರ್ವಕ ದೇವರಿಂದ ಅಂಗೀಕಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಎಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ. “ದೇವರ ವೇದೋಕ್ತಿಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮಗಾಗಿ ಮರಣ ಪಟ್ಟನು” ಎಂಬ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಾವು ನಂಬಿತ್ತೇವೆ. ; ಇದನ್ನು ನಂಬುವವರಾಗಿ, ಮತ್ತು ಪಾಪದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿ ನಾವು ದೇವರಿಂದ ಸರ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣರೂ, ನಿಷ್ಣಾತಿಗಳೋ ಎಂಬಂತೆ ಆತನ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರಕ್ತದ ಅಹಂತೆಯ ಹೇರೆಗೆ ನಿಣಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ ದೇವರಿಂದ ಅಂಗೀಕಿರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ನೀತಿನಿಣಾಯ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ನಾವು ದೇವರಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರುತ್ತೇವೆ ಹಾಗೂ ಆತನನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಆತನಿಂದ ಅಂಗೀಕಿರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಹಂತೆಯ ಹೇರೆಗೆ ದೇವರಿಂದ ಅಂಗೀಕಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ನೀತಿನಿಣಾಯದ ಪುರಾವೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ನೀತಿನಿಣಾಯ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧಿಕರಣವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ‘ಮುದ್ರೆ’ ಮತ್ತು ‘ಸಾಕ್ಷಿ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯ ನಮಗೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮೆ ಅಥವಾ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಮನಸ್ಸಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಾವಿಟ್ಟಿರುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಘಳವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಮರಣಹೊಂದುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ದಸೆಯಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಧ್ಯಾನಮಾಡುವುದರ

ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಿತ್ಯಯ ಮೂಲಕ ನಾವು ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನು ನಮಗೆ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ವಿರೂಪಗೊಂಡ ದಾಹಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಆಗತ್ಯವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ, ನಾವು ಅನುಭವಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಧ್ಯಾಕರಣವು, ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ನೀತಿನಿರ್ಣಯವು, ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ನೀತಿವಂತಿಕೆಗಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಪಾಪದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವೀಗ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿರುವ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ - ಈ ದಸೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಜಯಗಳೂ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳೂ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಅರ್ಹತೆಯ ದಸೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾದ ಆತ್ಮನಿಂದ ಮತ್ತು ನಾವು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ದೇವರ ಆತ್ಮನಿಂದ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೂಲಕವಾದ ವಾಹಿನಿಯಿಂದ ಬಂದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಈ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಇತರ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳೂ ಮೂರ್ಖವಾದ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿವೆ. ಅದೇ ಅಮೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ಸಭೆಗಾಗಿ “ಶಾಂತಿ ದಾಯಕನಾದ ದೇವರು ತಾನೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಮೂರ್ಖವಾಗಿ ಪವಿತ್ರವಾಡಲಿ” (1 ಥಿಸ. 5:23) ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಇಲ್ಲಿ ದೇವರ ಆತ್ಮನು ಪಾವನಗೊಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ತಾನೇ ಪಾವನಗೊಳಿಸುವವನಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಮಾಧ್ಯಮ, ವಾಹಿನಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಮೋಸ್ತಲನಾದ ಹೇತುನು ಸಭೆಯು ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟಿದೆ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ (1 ಹೇತು 1:2 ನೋಡಿರಿ). ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಆಲೋಚನೆ ಏನೆಂದರೆ, ದೇವರು ಆರಿಸಲ್ಪಟವರು ಎಂದು ಯಾರನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೋ ಮತ್ತು ಯಾರು ತಮ್ಮ ಕರೆ ಮತ್ತು ಆಂರ್ಚುಂರುನ್ನು ವಿಚಿತ್ರಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಟಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿರುವ ತತ್ತ್ವಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಅಂಥವರು ಆರಿಸಲ್ಪಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ, ದೇವರ ಆತ್ಮನು (ಸತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವಗಳು) ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಪ್ರವರ್ತನಾಗಿರುವುದಾದರೆ, ಅದು ಅವರನ್ನು ತಂದೆಯ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ, ಯೋಜನೆಗೆ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮೂರ್ಖ ವಿಧೇಯತ್ವದ (ಪಾವನ) ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಯ್ದುಗೊಂಡವರಾಗಿ ರಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಅಮೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ತನ್ನ ಮತ್ತೊಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಪಾವನಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಶುಚಿತ್ವದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ “ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದನು . . . ಆತನು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನು . . . ವಾಕ್ಯವೇದೇಶ ಸಹಿತವಾದ ಜಲಸ್ವಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಶಂಧವಾಡಿದನು” (ಎಫೆಸ 5:26-27) ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅಮೋಸ್ತಲನು ದೇವರು ತನ್ನ ಸಭೆಯನ್ನು ಪಾವನಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ವ್ಯತಿರೆಕ್ಕೆವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮರಹಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆತನ ಆಲೋಚನೆ ಎಂದರೆ ದೇವರ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು, ಈ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ದೇವರ ಸತ್ಯ ವಾಕ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು. ಅವುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶುಚಿತ್ವ, ಪ್ರತಿಪಾದನೆ, ಪಾವನಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನು ಸಹಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವನಾಗಿ “ಇವರನ್ನು ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಪಡಿಸಿ; ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯವೇ ಸತ್ಯವು” (ಯೋಹಾನ 17:17) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಹಾ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ವಿವಿಧ ವಾಕ್ಯದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ನೋಡುವಾಗ ಅದು ಸಭೆಯ ಪಾವನಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯು ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕವೇ ನೆರವೇರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸೊಂಡವರಿಗೆ ಇದೇ ಉದ್ದೇಶದ ಸಲುವಾಗಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿರುವ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯುವುದಾಗಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಾವನಗೊಂಡವರು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ನೂತನ ಜೀವಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು “ಕ್ರಿಸ್ತೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿತರು” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 1:2). ಹೀಗಿದ್ದಾಗೂ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿನ ಈ ಪಾವನಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯು ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದುದಲ್ಲ ಅಥವಾ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ ಬೇರೆಯಾದುದಲ್ಲ; ಯಾಕೆಂದರೆ, ನಾವು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಒದಗಿಸುವಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವ ಕಾರಣ, ನಾವು ಆತ್ಮನ ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುವಿಕೆಯ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಕಾರಣ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಮುಂದೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲ್ಪಟಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ - “ಪವಿತ್ರವಾಡಾವಾತ್ಮಾ ಪವಿತ್ರರಾಗುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಬ್ಬನೇ ತಂದೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪವಿತ್ರಮಾಡುವಾತನು ಪವಿತ್ರರಾಗುವವರನ್ನು ಸಹೇಳದರೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಾಡಿಕೆಪಡಣು”. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ

ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದಲೂ, ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನಾದ ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಮೂಲಕವೂ ತೊಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ನೀತಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

“ನೀವು ಪವಿತ್ರತ್ವ ಭರಿತರಾಗಿರು”

Be ye filled with The Spirit

“ಪವಿತ್ರತ್ವ ಭರಿತರಾಗಿದ್ದು ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೂ, ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಪದಗಳಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಗಾಯನಮಾಡುತ್ತಾ ಕೀರ್ತನೆ ಹಾಡುತ್ತಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಾ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಭಂಪಪಡುವವರಾಗಿದ್ದು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ವಿನಯಪುಳ್ಳವರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ” – ಎಥನ 5:18-20.

ಪರಿಶುದ್ಧ ಗ್ರಂಥದ ಸಂದೇಶವೇನೆಂದರೆ, ಕರ್ತನ ಜನರು ಮೂರ್ಖ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆತನ ಆತ್ಮದಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗಿರಬಹುದು. ಆತನವರಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಆತನ ಆತ್ಮವಿರಲೇ ಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ “ಯಾವನಿಗಾದರೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಆತ್ಮನು ಇಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಕ್ರಿಸ್ತನವನಲ್ಲ” (ಯೋಹಾ. 8:9). ದೇವರು ಒದಗಿಸಿದವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೂರ್ಖವಾಗಿ ಆತನ ಆತ್ಮನಿಂದ, ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವುತ್ತು ಪ್ರಭಾವಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗಿರುತ್ತೇವೋ – ಆತನು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜೀವಿತವನ್ನು ಪಾವನಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಈ ಲೋಕದ ಆತ್ಮಪುಳ್ಳವರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಒಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದ ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇದೇ ರೀತಿಯ ವಾಕ್ಯಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿರುವ ಒಬ್ಬ ಪವಿತ್ರತ್ವನು ಇದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಯಾವುದೇ ಆಲೋಚನೆ ನಮಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತೀರಾ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಪವಿತ್ರತ್ವನನ್ನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ತಿಳಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಒತ್ತಾಯಪಡುವುದು ಅಸಂಭದ್ರತೆ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನು ದೊಡ್ಡವನಾದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವನು, ಸಣ್ಣವನಾದರೆ, ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಪವಿತ್ರತ್ವನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ, ತ್ರೈಯೇಕಕ್ಕದ ದೇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿ, ಅತ್ಯಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಉಂಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆತನು ಅಸಂಮೂರ್ಖ ಮನುಷ್ಯನ ಜಿಕ್ಕಿದಾದ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆ ಮಟ್ಟ ಹೃದಯವನ್ನು

ಪ್ರವೇಶಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವದ ನಿಜವಾದ ಆಲೋಚನೆಯು ನಮಗೆ ಅಥವಾಗುವಾಗ, ಅಮೋಸ್ತಲನ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮಾತುಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇವರ ಪವಿತ್ರವಾದ ಮನಸ್ಸು ಅಥವಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಇವುಗಳು ದೇವರು ಪಡಕೊಂಡ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನೂ ವಿಮೋಚಕನೂ ಆದ ಆತನ ಏಕೈಕ ಕುಮಾರನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಂತ ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿದರ್ಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಂದ ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಆಲೋಚನೆಯು ಅಮೋಸ್ತಲನು ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ “ನಮ್ಮ ಮತ್ತೆ ಶರೀರವು ಸೋರಿಹಾಗುವ, ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟ, ಕುರೂಪುಗೊಂಡ ಪಾತ್ರೆಂಪುಂತಿದೆ” ಎಂಬ ಸಲಹೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ದೇವರು ಇದರಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಪವಿತ್ರತ್ವನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಮೋಸ್ತಲನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಸಮರ್ಪಕತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸುವಾರ್ತೆಯ ಮೂಲಕ ದೇವರಿಂದ ಸ್ವಾತ್ಮಿಕ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ ನಾವು ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಭಾವವು ಸೋರಿಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳು ನಮ್ಮಿಂದ ಸೋರಿಹೋಗಲು ನಾವು ಬಿಟ್ಟಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, “ಈ ನಿಕ್ಷೇಪವು ಮಣಿನ ಘಟಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗುಂಟು” (ಪವಿತ್ರತ್ವವು, ದೇವರೋಡನೆ ಸಾಮರಸ್ಯವಾಗಿರುವ ನೂತನ ಮನಸ್ಸು) (2 ಕೊರಿಂಧ 4:7; ಇಬ್ರಿಯ 2:1 ಸಹ ನೋಡಿರಿ). ಇದು ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನ ಹೆಚ್ಚಿಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರಿಗೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶ್ರಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರ ರಾಗುವವರಿಗೆ, ಕರ್ತನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ನಾವು ಕರ್ತನಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ದೇಹದ ಸಹಳಂಗಗಳಿಗೆ ಸಮೀಪಸ್ತರಾಗಿರಬೇಕು – ಸಹಾನುಭೂತಿಯಲ್ಲಿ, ತ್ರೈತಿಯಲ್ಲಿ, ಸಹಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಮೀಪವಾಗಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ನಾವು ಸಮಸ್ತ ಸಭೆಯನ್ನು ಪಾವನಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಭಾವದ ಬುಗ್ಗಿಯಾಗಿರುವ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಕಟವಾಗಿರಬೇಕು – “ಇವರನ್ನು ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಿಸಿದ್ದು; ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯವೇ ಸತ್ಯವು” (ಯೋಹಾನ 17:17).

ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಒದಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ದೇವರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸದೇ ಹೋದರೆ ನಾವು ಪವಿತ್ರತ್ವನಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವುದು ವ್ಯಧ. ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಜಾಕ್ರಿಸುವವರಾದರೆ ನಾವು

ಶುದ್ಧಿಕರಣಗೊಳಿಸುವ ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ನಿಲರ್ಕ್ಷಿಸುವವ ರಾಗಿದ್ದೇವೆ; ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸವಲತ್ತನ್ನು ಮತ್ತು ಅದು ತರುವ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ದೇವರಾತ್ಮನ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದನ್ನು ಕಾಣುವ ದೇವಜನರೊಂದಿಗೆ ಹೂಡಿ ಬರಲು ನಿಲರ್ಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೆ ನಾವು "ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರತಿ ಅಂಗದಿಂದ ಅದರದರ ಶಕ್ತಿಯು" ಒದಗಿಸುವ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ವಿಫಲರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇವು ದೇವರು ಈ ಲೋಕದ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ದೇಹವೆಂಬ ತನ್ನ ಸಭೆಗೆ ವಿವಿಧ ಅಂಗಗಳ ಮೂಲಕ ವಾಗಾನಮಾಡಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಿಕರಣ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಆತ್ಮನಿಂದ ಪಡಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ (1 ಕೋರಿಂಧ 12:25-28 ಮತ್ತು ಎಫೆಸ 4:16 ನೋಡಿರಿ).

ಅದುದರಿಂದ, "ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಭರಿತರಾಗಿರಿ" ಎಂಬ ಪ್ರಭೋದನೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೂಚಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ : ನಾವು ದೇವರು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸಿರುವ ವಿವಿಧ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು, ಮನಸ್ಸೆಪಾರಾಡುಗಳನ್ನು ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು, ನಾವು ಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಂಪರ್ಕಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗ್ಯೋ, ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಆತನ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಆತನ ಪರಿಶುದ್ಧ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೂಲಕ ಆತನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬಹುದು. ನಮಗೆ ಅಮೋಸ್ತಲರೊಂದಿಗೆ ನೇರವಾದ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದಾಗ್ಯೋ ನಮಗೆ ಅವರ ಮಾತುಗಳ ಸಂಪರ್ಕವಿದೆ. ನಮಗೆ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೂಡನೆ ನೇರವಾದ ಸಂಪರ್ಕವಾಗಲೀ, ಸಾಂಗತ್ಯವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾವು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅಂಚೆಯ ಮೂಲಕ ಇಲ್ಲವೇ ಮುದ್ರಿತ ವಾಧ್ಯಮಾರ್ಗ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಹರಿಸಬಹುದು. ನಮಗೆ ದೇವರ ಆತ್ಮನಿಂದ ಭರಿತರಾಗುವ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇರುವುದಾದರೆ ನಾವು ಇವುಗಳಿಗೆ, ಆತನ ಚೋದನೆಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕು.

ಆತ್ಮನ ಮುದ್ರೆ

The Seal of the Spirit

"ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯವಾದ ಸುವಾರ್ತೆಯೆಂಬ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟವರಾದ ನೀವು ಸಹ ವಾಗಾನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂಬ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಿರಿ. ದೇವರು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡ ಜನರಿಗೆ ವಿಮೋಚನೆಯಾಗುವುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ನಮ್ಮ ಬಾಧ್ಯತೆಗೆ ಸಂಚಾರವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ ವಿಮೋಚನೆಯ ದೇವರು ಮಹಿಮೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಶ್ನಾತ್ಮಿಯನ್ನು ಉಂಟು

ಮಾಡುವುದು" (ಎಫೆಸ 1:13-14)

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಉದ್ದೀಶಗಳಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು : (1) ಅಂಗೀಕಾರ ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಕರಣದ ಮುದ್ರಿಕೆ ಅಥವಾ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರವಾಗಿ (ಸಹಿಯಾಗಿ) (2) ಗುಪ್ತವಾಗಿಡಲು ಅಥವಾ ಯಾರೂ ಒಳನ್ನುಗೂದಂತೆ ತಡೆಯುವಂತೆ ಮುದ್ರಿಸಲು (ಉದಾ: ಮತ್ತಾಯ 27:66; ಪ್ರತ 10:4; 20:3).

ಇವುಗಳಲ್ಲಿನ ವೊದಲನೆಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೇವಜನರು "ವಾಗ್ಯನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂಬ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಉಹಿಸುವಂತೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಸರಿಸಮಾನರಾದ ಮೂರು ದೇವರನೋಳಗೊಂಡ ತ್ರೈಯೇಕತ್ವ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಎಂಬಂತೆ ಆತನಿಂದ ನಾವು ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವಂದು ಅಮೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ವಾಗ್ಯನವೆಂಬ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವಂದು ಆತನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾನೆ; ಎಲ್ಲರೂ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಇದೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅಲೋಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವು ತಂದೆಯಿಂದ ಬಂದುದಾಗಿದೆ; ಆತನು ತ್ರೈಸ್ತನ ಮೂಲಕ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಮುದ್ರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದುವೇ ಮುದ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅಮೋಸ್ತಲನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಕರಿಸುತ್ತಾನೆ (ಅ.ಕ್ರ 2:33 ನೋಡಿರಿ) ಮತ್ತು ಇದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ದಾಖಲೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಷಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಆತನು ಪುತ್ರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮನು. "ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ಆತನನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಮುದ್ರೆಹಾಕಿದ್ದಾನೆ" (ಯೋಹಾನ 6:27) ಎಂದು ಓದುತ್ತೇವೆ.

"ವಾಗಾನದ ಆತ್ಮನು" ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯು ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ "ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮನು" "ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನು" ಮುಂತಾದ ಇತರ ಶಬ್ದಗಳಂತೆ ವಿವರಣಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಮುದ್ರೆಗೂ ಮತ್ತು ದೇವರು ನಮಗೆ ಮಾಡಿದ ವಾಗಾನಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮುದ್ರಿತರಾದವರೊಂದಿಗೆ ದೇವರು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಅಂದರೆ "ದೇವರು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವಗುಣಾತ್ಮಕಂದ ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿಯೂ ಉತ್ಸಾಹವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ವಾಗಾನಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾನೆ" ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಅಥವಾ ಸಾಫಿಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ವಾಗಾನಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆತನು ದೇವರು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಿರುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವನು.

ಅಮೋಂಡಲನು ಈ ಮುದ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವವನಾಗಿ “ದೇವರ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ದುಃಖಪಡಿಸಬೇಕಿರಿ; ಆತನಲ್ಲಿಯೇ ವಿಮೋಚನೆಯ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಮುದ್ರೆಹೊಂದಿದ್ದಿರಲ್ಲ” (ಎಫೆಸ 4:30) ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆತನು ವಾಗ್ಧಾನವನನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಯ ದಿನದೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಮೋಚನೆಯ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ವಾಗ್ಧಾನವೆಂಬ ಮುದ್ರೆ ಎಂಬುದು ಬೇರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಯವರಾದ ನಾವು ಆತ್ಮನ ಪ್ರಥಮಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ - ಇದು ಕೈ-ಪಾವತಿ, ಇದು ಕರ್ತನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಡುವಣ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಬಲಹೀನರಾಗದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ವಾಗ್ಧಾನಗಳಿಗೆ ಮೂರಣವಾಗಿ ಬಾಧ್ಯರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ಮತ್ತುತ್ತೆ ಮತ್ತು ಭಾಧ್ಯಸ್ಥ ಇವುಗಳ ಸಂಬಂಧಗಳ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಈ ಮುದ್ರೆಯು ನಮ್ಮ ಹಣಣೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಭಾಧ್ಯ ಗುರುತುಗಳಲ್ಲ; ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಭೂಲೋಕ ಸಂಬಂಧ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸಂಪತ್ತ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕೈಪೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಗುರುತೂ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಇದು ಈಗ ಅಥವಾ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ‘ಗುಣಪಡಿಸುವ ವರ’ ‘ದೇವ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವ ವರ’ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಆತ್ಮನ ಮುದ್ರೆಯಾಗಲೀ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ - ಅ.ಕ್ರ. 8:13-23; 1 ಕೊರಿಂಥ 13:1-3.

ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮುದ್ರೆ ಅಥವಾ ವಾಗ್ಧಾನದ ಮುದ್ರೆಯು ಮುದ್ರೆ ಹೊಂದಿದವರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದೆ. ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಿಗೇ ಹೊರತು ಅದು ಇನ್ನಾರ್ಥಿಗೂ ತಿಳಿಯಿದು (ಪ್ರಕ. 2:17). ಇತರರು ಇದರ ಫಲಗಳನ್ನು ಆತನ ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು - “ನಮ್ಮನ್ನು ಅಭಿಪ್ರೇಕಿಸಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವವನು ದೇವರೇ; ಆತನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಸಂಚರವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾನೆ” - 2 ಕೊರಿಂಥ 1:22-23.

ಈ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯು ಅಥವಾ ಮತ್ತುತ್ತದ ಮುದ್ರೆಯು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಪವಿತ್ರವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಾನಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು “ಅಪ್ಪಾ ತಂದೆಯೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಚಿಕ್ಕವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಕೊಗಿ ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ, ಈ

ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಮತ್ತುತ್ತದ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ಆತನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೈಹೊಂಡು ನಡೆಯುವರು. ಯಾಕೆಂದರೆ “ಆತನ ಆಜ್ಞೆಗಳು ಭಾರವಾದ ಪ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಆನಂದಕರವಾದ ದ್ವಾ” - 1 ಯೋಹಾನ 5:3.

ಮಗನ ಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಆತ್ಮ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಂದು ಮುದ್ರಿಸುವುದು, ಪ್ರಥಮ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ಬರಲಿರುವ ಭಾಧ್ಯತೆಗೆ ನಿಷ್ಪೇಯಿಳ್ಳವರು ಎಂದಾದರೆ ಆತ್ಮನು ಸುಧಾರಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ - ಪ್ರಸ್ತುತ ಕ್ರೀಸ್ತ ಜೀವನದಲ್ಲಿನ ಅನುಸಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಹಂತದ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಪಾಲನ್ನು ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನಿಂದ ಪವಿತ್ರತೆಗೆ ಪಡಕೊಂಡವರಾಗಿ ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೊಂಡ ದೇಹವಾದ ಸಭೆಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅನುಭವವು ನಾವು ಆತ್ಮನಿಂದ ಸ್ವಾತ್ಮಸೋಂಡವರಾಗಿ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಸೇವೆಮಾಡುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ನಾವು ಭೂಳ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸೇರಿ ಹಾಗೆಂದು ಮುದ್ರೆಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೂ ಸತ್ಯದ ಆತ್ಮನಾದ ದೇವರ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವ ಮತ್ತು ಮಗನ ಭಾವ ಹೊಂದುವ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಬರಲು ಬಯಸುವುದರಿಂದ - ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತುತ್ತಕ್ಕೆ ಪಡಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರೆಲ್ಲರೂ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಮರಸ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಆತನ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸುವಂತೆ ಅಂಥಾ: ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಬೇಕು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡಕೊಂಡ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾನಿಗೊಳಿಸದಂತೆ ಅಥವಾ ಮಂಹಗೊಳಿಸದಂತೆ ಈ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸದಂತೆ, ಆರಿಸದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕು. - ಸಾಂಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾವೇಕ್ಕವುಳ್ಳ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಭಾರವುಳ್ಳ, ಅಂಥಕಾರಮಯವಾದ ಮತ್ತು ದುಃಖವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವವರೆಲ್ಲರ ನಿರಂತರವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು.

* * * * *